

■ ■ RVs kontorleder har skrevet en veiledning til bedre rutiner for oppfølging og innrapportering. Les også om ny studiesirkel og årsoversikt - 2000.

SIDE 5 og 7

■ ■ Utviklingen av Nye Nato og omleggingen av det norske Forsvaret har ført til debatt i organisasjonen rundt RV sin innstilling til militæret.

SIDE 8

■ ■ Helge Rykkja fra Kragerø og Telemark RV gir deg gode argumenter mot privatisering av e-verk.

SIDE 13

Opprør

Medlemsblad for Raud Valallianse

NR 2 2000

Dette nummer:

Profittstim

Paraguay

Lagsrutiner

Militærdebatt

Raja Dunajevskaja

Skraldemænd

GRATULERERER med 8. mars

I Norge har den revolusjonære venstresida gått i spissen ikke ale- ne for å markere da- gen som en viktig be- givenhet, men også for å gjøre den til en viktig kampdag for kvinnes krav og for internasjonal solidari- tet.

Hvert år på denne da- gen går Rød Ungdom og RV i spissen for å markere kampen mot skjønnhetstyranniet, for heving av kvinne- lønnen og for 6-timers arbeidsdag.

Det samme gjør kvin- ner og solidariske menn over hele ver- den.

Men det er dagen derpå som forteller hvor langt vi er villige til å gå i kampen for full kvinnefrigjøring – samtlige årets dager!

Returadresse:
Rød Valgallianse
Østerhaus gate 27, 0183 Oslo

C-BLAD

<http://www.rv.no> – den revolusjonære heimesida for deg!

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRER: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet, Maj Lindholt, Ann-Mari Volden, Else-Merete Thyness

BLADBUNAD: Forente Humanoider
TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 54
TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

Stofffrist for neste Opprør: **10.3.00**

Et reaksjonært opprør

Fremgangen for FPÖ i Østerrike må bli en vekker for venstresiden og det anti-fascistiske arbeidet. I alt for mange land i Europa har det vokst frem sterke ytre høyre-bevegelser, fra Vlaams Blok og Dansk Folkeparti til Jörg Haider og Gianfranco Fini sine «silkefascister». Men motgiften er langt fra dobbeltmoraliske sanksjoner fra de konservative og sosialdemokratiske makthaverne i EU. Det er dem selv som har gjort det mulig for høyrepopulismen å slå røtter.

I Østerrike på 70-tallet hadde sosialdemokratene 50% oppslutning. 1970-1995 opplevde personer med lønnsarbeid en inntektsøkning på 200%. Men samtidig økte aksjeutbyttet med hele 1500%, og i dag er borgerskapet på jakt etter nye markeder i Øst-Europa der lønnen er betydelig lavere. Den økonomiske usikkerheten er tilbake. FPÖ legger skylden på innvandrerne og samfunnets mest utsatte, ikke på de rikeste og mest grådige.

For venstresiden i både Norge og Østerrike kan svaret ikke bli å slå en ring rundt det gamle. Det er naturligvis mye bedre (!) med et borgerlig demokrati enn et fascistisk fåmannsvelde, men det fritar oss ikke fra å utvikle vårt eget alternativ. Opp mot den kapitalistiske globaliseringen må vi sette internasjonale allianser og en folkestyrt sosialisme. Det reaksjonære opprøret må møtes med sosialisme nedenfra.

Bjarke Friborg

Søstre, Kamerater!

Boka til Kjersti Ericsson som har vært en referanse i kvinnedebatten siden boka kom ut i 1987, er igjen å få tak i!

Send kr.198 til
Røde Fane, PB. 124,
Sentrum, 3251 Larvik,
bankgiro 6276.05.28108,
og du får boka fritt tilsendt.

Støtt MIR-innsamlinga!

I Opprør nr. 2-2000 kunne du lese om det revolusjonære partiet MIR i Chile. RV-landsmøtet i 1999 besluttet å gjennomføre en støttekampanje til MIRs avis El Rebelde i løpet av perioden. Initiativtakeren Kristiansand RV har nå trykt opp ferdige giroer kan som bestilles via RV-kontoret sentralt.

TA PUNKTET OPP PÅ LAGSMØTE,
SETT INN PENGER
PÅ FØLGENDE KONTO:

MIR-innsamling
POSTBOKS 418
4664 KRISTIANSAND S
KONTO: 0532 52 14408

PROFITSTIM

RV-konferanse om fagbevegelsen og den globale kapitalismen

Skal vi klare å snu den globale kapitalismen trenger vi et landsomfattende (og internasjonalt) nettverk av faglige aktivister, gode kontakter til ulike miljøer og en sterk RV-organisasjon her i Norge.

På RV-konferansen treffer du folk fra hele landet, utveksler erfaringer og får nye innspill til det daglige politiske arbeidet. Vi har invitert bredt og satser på et bra oppmøte.

Få med deg lokallaget og dine venner og kolleger, bli

med og legg premisene for fremtidens arbeidskamper og et levende RV. Det blir selvfølgelig reiseutjevning på konferansen.

Spør din lagsleder eller følg med i Klassekampen for å få nøyaktig pris.

Bli med og lag konferanse!

Faglig konferanse arrangeres 31. mars - 2. april 2000. Forberedelsene gjennomføres som studietiltak i samarbeid med Folkeopplysningsforbundet. Kontakt Finn Olav Rolijordet på 22 98 90 56.

Fagrørsla i USA

I 1999 var det ein merkbar auke i talet på organiserte arbeidarar, etter to tiår med tilbakegang. I tillegg er det ikkje berre offentleg sektor som står bak, for første gongen på lang tid har det vore vekst innan privat sektor. Talet på organiserte arbeidarar er no 16,5 millioner eller 265.000 fleire enn i 1998. Jamvel er det framleis stor variasjon innan i landet og framleis er berre 13,9 prosent av arbeidsstyrken organisert, mot 35 prosent på 1950-talet. Det er og stor skilnad mellom offentleg og privat sektor, der henholdsvis 37,3 prosent og 9,4 prosent av dei tilsette betaler kontingent. Fleire av de nye medlemmane tilhøyrer sjikt utan ein rotfesta kultur for å organisere seg – alt frå leger og programutviklarar til undervisarar innan høgare utdanning. Til og med i det organisasjonsfiendtlige Sør-USA har fagrørsla gått fram, mellom anna med 5200 tekstilarbeidarar i North Carolina.

(New York Times, 20.1.00)

Fredag 31. mars:

18.00 DEN TEKNOLOGISKE REVOLUSJONEN
– FREMMEDGJØRING ELLER FRIGJØRING?

■ Tron Øgrim

Lørdag 1. april:

10.00: Åpning

10.15-11.30 GLOBAL KAPITALISME

WTO, oppkjøp og fusjoner, omfattende offensiv fra kapitalen, privatiseringsbølge i de fleste land. Globaliseringens problemer sett fra fagbevegelsen både i Nord og i Sør.

■ Tore Linné Eriksen, forsker, Helge Christi, småbruker, Herman Schmid, arbeidslivsekspert, EU-parlamentariker

11.30-11.45: Pause

11.45-13.00: Debatt

13.00-14.00: Lunsj

14.00-15.15 NASJONAL OG INTERNASJONAL FAGLIG KAMP

Kamp for nasjonale rammevilkår eller internasjonal klassekamp og solidaritet? Hva er vårt syn på internasjonale tariffavtaler? Hva betyr utviklinga av EUs indre marked mot en union med felles mynt? Erfaringer med og strategier for internasjonal faglig kamp. Erfaringer fra offentlig og privat sektor.

■ Asbjørn Wahl (leder Aksjon for Velferdsstaten), Per Østvold (leder Norsk Transportarbeiderforbund)

■ Panel: Eldar Myhre (konserntillitsvalgt Kværner), Bente Løvaas (konserntillitsvalgt Freia), Knut Øygard, tillitsvalgt Dagbladet

15.15-15.30: Pause

15.30-17.00: Debatt

17.00: Oppsummering og avslutning lørdag

Søndag 2. april:

10.00-12.00 FRA PRODUKSJON TIL SERVICE
– NY FAGLIG STRATEGI?

Fra produksjon og industri til varehandel og service: Trengs ei ny klasseanalyse? Innvandrere i arbeidslivet. Opprør i offentlig sektor, kampen for velferdsstaten. «Burgerproletariatet»; hvor og hvordan organisere denne gruppa? Erfaringer med kamp for organisering i denne sektoren.

■ Claus Jervell (tillitsvalgt Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet), Carlos Orieta (sosiolog og tillitsvalgt i Kommuneforbundet)

■ Panel: Maren Rismyhr (tillitsvalgt i Norsk Lærerlag), Unni Hembre (leder Norsk Sykepleierforbund i Oslo), Arne Rolijordet (tillitsvalgt NNN, Ringnes)

12.00-12.30: Pause

12.30-14.30: Debatt

14.30: Avslutning

Sted: **Stratos, Folketeaterbygningen, Youngstorget, Oslo.**

Dato: **31. mars - 2. april**

Arrangør: **RV, i samarbeid med folkeopplysningsforbundet**

Smått og godt i RV

Hat-mail

Dersom du har epost, kan du sende din egen lille terrormail til Haider i Østerrike. Adressen er joerg.haider@fpoe.or.at

Naziboka

Det etter hvert et år gamle prosjektet *Kunnskap mot nazisme* er i ferd med å bli sluttført. Boka kommer trolig fra trykkeriet en gang i mars. Blant bidragsyterne er: Jørn Magdahl, Gudmund Moren, Marte Rua og Stein Lillevolden.

Årsmøter

Organisasjonen svinger seg rundt for tiden med årsmøter. I Arendal er Tunne Torstveit gjenvalgt som leder, i Porsgrunn er Roger Hardy nyvalgt leder, i Telemark er Jan Gatevold gjenvalgt, i Vest-Agder er Bjørn Tore Egeberg valgt til leder. Fortsetter vi opprøpsingen blir det enda tydeligere at RV domineres av menn på lagsledernivå.

Fornyning av medlemskap

Kontingentskrav sendes ut fra kontoret fra mandag 21. februar. Medlemsavgiften i RV er nå kr. 300 pr. år for folk i arbeid og fortsatt kr. 100 for ubemidlede.

Jeg vil se mappa mi

Innsynsloven er trådt i kraft. Mange vurderer å søke. Innsynsaksjon 2000 er muligens presentert i Klassekampen når du leser dette. Vi dekker kampanjen i neste nummer av Opprør.

Merking av genmat

RV er med på et initiativ for merking av genmat. Aksjonen skal innrettes på de politiske partiene og fagbevegelsen, men det er også kontakt med Miljøheimevernet som for øvrig også jobber med en aksjon for et moratorium på 10 år for innføring av genmat. Noen av oss mener altså at genmat ikke er bra. Visste du for eksempel at Tortilla Chips inneholder genmodifiserte produkter?

Arvesølvet selges

Salg av kommunale kraftselskap pågår for fullt over hele landet. Epost-lista vår bringer fram mye viktig lokal informasjon. Men vi trenger sårt mer kunnskap og å spre erfaringer raskt. Finnes det noen som kan hjelpe oss med å opprette og drive en «kraftbørs» på nettet?

Partiet vårt

Folk spør meg stadig vekk om hva RV egentlig står for, hva slags parti er det? Etter at jeg ble folkevalgt er det et nytt skikt med folk som stiller dette spørsmålet. Så hva er egentlig svaret?

Finn Olav Rolijordet,
PARTISEKRETÆR I RV

Det som utløste at jeg ville skrive om dette til Opprør, var en slengbemerkning i et av debattinnleggene på epostlista vår. I debatten om økt dieselvagnskatt opp i mot miljøpolitikk, kastet Anders Ekeland ut følgende: «Av velkjente politiske årsaker har det opprinnelige m-l-prosjektet brutt sammen. Problemet er at det ikke har blitt erstattet av noe nytt, klart formulert partiprojekt». Kan dette være riktig?

RØD VALGALLIANSE

Første utsagn er jeg enig i. Det gamle marxist-leninistiske-maotsetung-partiet AKP (m-l) har havarert. Partiet spiller i dag en liten rolle i det politiske liv og er på sitt beste som aktivister i RV og slitere for å selge KK.

Hva AKP blir til i framtida vet vel knapt de par hundre medlemmene i partiet. Dette partiet er imidlertid «erstattet» av et nytt: Rød Valgallianse. Vi er ganske mange mennesker som har gått ut av AKP for å bygge opp RV-partiet. Og enda flere har gått inn i RV uten noen fortid i AKP.

Dette partiet har lenge hatt mellom 1.100-1.300 medlemmer – og kan sies å være i stadig vekst, i hvert fall i valg. Riktignok kunne det meste vært bedre i partiet vårt: studiene, sosialismedebatten, utvalgsarbeidet, lagsarbeidet, kvinnekampen innad i partiet og ikke minst arbeiderpolitikken. Men jeg snakker tross alt om et parti. Om dette partiet sies det i vårt prinsipprogram følgende (to utdrag):

«Rød Valgallianse har utviklet seg fra en valgallianse til et parti med allsidig arbeid. RV er et revolusjonært parti som anvender marxistisk teori og metode i analyse av dagens virkelighet. Samtidig forsøker RV å integrere sosialistisk feminisme og økolo-

gisk tenkning i strategien sin.»

«Alle som støtter RVs prinsipprogram og følger vedtektene kan være medlem av partiet. RV vil være et samlende parti for revolusjonære i Norge. RV legger spesielt vekt på å få mange arbeidere og kvinner med i partiet, og på å utvikle et demokratisk partiliv og en partikultur som «gjør folk store», utvikler initiativ, samarbeid og respekt for ulike meninger. RV ønsker at partimedlemmer skal delta aktivt i partiets arbeid ut i fra sine interesser, ønsker og muligheter, men det er mulig å støtte partiet som passivt medlem. Det er mulig å organisere egne tendenser og grupper i partiet så lenge de ikke stiller konkurrerende lister til valg.

For RV må partiet ikke bli noe mål i seg selv. Det har bare eksistensberettigelse så lenge det gjør en nyttig jobb i klassekampen og i kampen for sosialismen. Foruten å rekruttere medlemmer arbeider RV for en politisk mobilisering og debatt i arbeiderbevegelsen og på venstresida, som kan samle flere på et sosialistisk og revolusjonært grunnlag.»

FRONT ELLER PARTI?

To (motstridende?) tendenser styrker seg samtidig. Front/allianse og parti. En del AKP-medlemmer deltar aktivt i RV. Noen medlemmer er også med i smågrupper som Arbeidermaktgruppene, Revolusjonært Forbund og ML-gruppa Revolusjon. Å bygge et slikt paraplyparti har vært hovedtendensen på 90-tallet.

Den samme tendensen ser vi internasjonalt. Opprør har tidligere omtalt Enhedslisten i Danmark, Rifondazione Comunista i Italia, Sosialistpartiet i Skottland og Venstreblokken i Portugal. Slike marxistiske samlingspartier vokser fram i det ene landet etter det andre. Uenigheter mellom revolusjonære underordnes samling for dagskamp og gjenreise av sosialismevisjonen. I et slikt parti vil det selvsagt være skarpe ideologiske skillelinjer – i hovedsak knyttet til kommunismens historie. Hvordan var karakteren av de sosialistiske samfunnene? Var de sosialistiske? Og selvsagt synet på de såkalte klassikerne, de store marxistiske teoretikerne som verden har brakt fram.

Når den revolusjonære venstresida vokser seg større, vil disse uenighetene være grunnlag for nye splittelser. Det sier seg selv at skarpe politiske uenigheter om Sovjet under Stalin, vil også føre til ulikt syn på sosialisme i Norge i morgen. Uenighetene vil gjenspeile seg i ulikt syn på arbeider-

klassens rolle, utvikling av styringsmekanismer og omfanget av demokratiske rettigheter. Hvor langt et allianseparti kan gå i retning av parti, vil vi blant annet se når RV skal vedta nytt prinsipprogram.

UTFORDRINGER

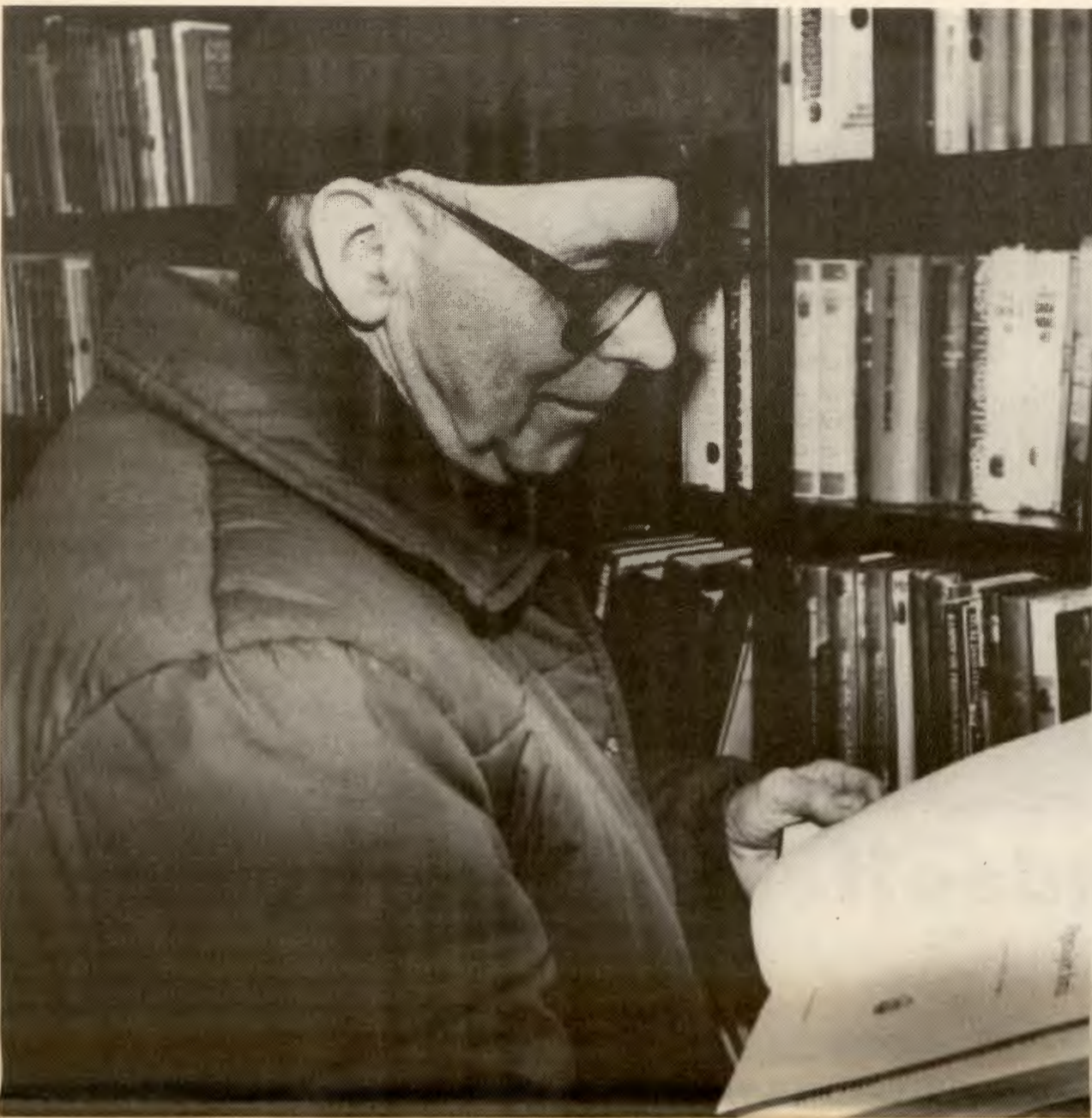
Hovedtendensen på 90-tallet har altså vært å bygge opp RV i retning parti – vekk fra AKP sin valgfront. Så mener nok noen at dette fortsatt er en front, en valgfront. Mens noen av oss mener at dette er et virkelig parti til tross for at mange av særtrekkene ved det formelle partiet mangler. Et revolusjonært parti der organiserte tendenser, grupper og til og med andre partier kan være med. En merkelig organisasjonsmodell. Men kanskje faktisk ganske praktisk og riktig i Norge i dag. Hva krever dagskampen av revolusjonære? Hva krever utforminga av en visjon om sosialismen av revolusjonære? At vi står hver for oss?

Noen krever at et virkelig parti må ta et knusende oppgjør med kommunismens svarte fortid. Uten en total fordømmelse av alt som gikk galt siden 1917, er vi ikke troverdige. Finnes det en slik fasit for historias løp og revolusjonæres feilgrep som vi nå kan henvisse til? AKPml oppfattet jeg slik at de prøvde å lage en slik fasit. Personer, land, partier ble enten hyllet eller fordømt. Selv var jeg ganske ivrig og ville blant annet fordømme Albania som revisjonistisk på det første partilagsmøtet som diskuterte forholdet Kina/Albania. Men sentralkomiteen hadde ikke bestemt seg enda, så jeg fikk så hatten passet av SK sin utsending. Ordene revisjonist og opportunist har nesten gått ut av mitt vokabular (men slettes ikke helt) – noen synes det er bra, andre ser det som et eksempel på forfallet til gamle ml-ere når en slik kan sitte som partisekretær.

FRAMTIDA

Man sier det er vanskelig å spå, spesielt om framtida. Men en ting er sikkert: kapitalismen blir bare verre. Undertrykkelse skaper motstand. I en uvis fremtid vil RV stå foran nye utfordringer. Vil partiet vokse, trenger det å omorganiseres? Kanskje trekker nye grupper som bryter ut fra SV eller DNA seg i retning RV. Kanskje krever en fascistisk utvikling som nå kan starte i Østerrike at vi revolusjonære organiserer oss strammere, og beskytter medlemmer og organisasjon? Hva vet jeg. Jeg vet ihvertfall at det RV vi har i dag – det synes jeg er et godt partiprojekt.

Ny studiesirkel

Vi er nå ferdige med den nye grunnsirkelen i RV. Den kan derfor bestilles umiddelbart.

Finn Olav Rolijordet

Vi oppfordrer alle til å planlegge igangsetting av studiesirkler på nyåret. Jo raskere i vinter dere inviterer folk med på sirkel – jo mer får dere ut av partiarbeidet utover våren. Målet med en studiesirkel er jo å få fram flere partiaktivister.

Studiesirkelen er bygd opp rundt 4 temaer: Verden – Norge – lokalsamfunnet – sosialisme. Sirkeldeltakerne velger selv rekkefølgen på temaene og hvor mange møter som avholdes på hvert tema og hva som må leses.

Studiesirkelen er ikke ei trykt bok. Vi anvender «alternativ pedagogikk» og har samlet materialet i en ringperm. Dette materialet er litt nyskrev-

ne ting, artikler og avis-faksimiler. Du fyller på mer sjøl ut ifra egen interesse og det sirkeldeltakerne syns er viktig.

Både prinsipp- og arbeidsprogram er lagt ved samt heftet «Fattig og rik». Det er for øvrig ingen betingelse å lese alt dette. Sirkelen er vellykket om at alle syns de har hatt utbytte av diskusjonene på møtene – sirkelen blir ikke vellykket gjennom et press på å lese mye.

Vi anbefaler å gjennomføre studiesirkelen slik:

1. Bestem rekkefølgen på temaene (det er ikke nødvendig å følge vår rekkefølge).

2. Bestem hvilke tema dere vil fordype dere i slik at dere får en oversikt over hvor mange møter studiesirkelen skal ha. Vi anbefaler for eksempel å bruke to møter på tema «Lokalsamfunnet».

3. Lag en datoplan og bestem hvem som skal ha hovedansvaret for

innlegg etc til hvert møte. Vi anbefaler å ha et møte hver uke slik at interessen holdes oppe. Møter annenhver uke går også, men sjeldnere vil føre til at sirkelen lett går i oppløsning. Når dere har startet opp, vil dere vel gjennomføre?

Det er slett ikke sikkert at alle møtene i studiesirkelen skal være bare for gruppa. Kanskje dere kunne arrangere et åpent møte på et av temaene som en del av sirkelen eller invitere noen andre til et spesielt møte? Vurdér slike ting.

Vi har lagd noen spørsmål og reist noen problemstillinger til hvert tema.

Husk å registrere studietiltaket i studieforbundet Folkeopplysningsforbundet. Skjema følger med studiesirkelen. Studiesirkelen koster kr. 100, noe som burde være en kurant pris i forhold til det du får med. Husk å registrere studietiltaket i studieforbundet Folkeopplysningsforbundet. Skjema følger med studiesirkelen.

RV-året:

Konferanser

- Kassererkonferanse (Oslo, 12. mars)
- Faglig konferanse (Oslo, 31. mars - 2. april)
- Innvandrerseminar (Oslo, 7. mai)
- Kvinnekonferanse (Trondheim, 16. september)
- Sosialismestevne (Oslo, 8. oktober)
- Folkevalgt/budsjettkonferanse (Bergen, 21. oktober)

Programprosess

■ Frist for helhetlige programforslag: 25. april (tirsdag etter påske). Blir trykt opp før sommerleiren.

■ Foreløpige programpakker med diverse innspill og tekster blir sendt ut med mellomrom til lagsledderne.

■ Sjekk også RVs hjemmesider på www.rv.no!

Sommerleir

■ Sommerleir (Sandefjord/Strand Leirsted, 11.-16. juli)

Landsstyremøter

■ Nr. 5, 20. maj, med hovedtema stortingsvalget

■ Nr. 6, 1. september, med hovedtema landsmøtet

■ Nr. 7, 24. november, med hovedtema nytt prinsippprogram

Opprør

(Hjemme hos deg ca. tre uker senere, etter produksjon og distribusjon/C-post)

■ Nr. 3, stofffrist 10. mars (siste før faglig konferanse 31. mars)

■ Nr. 4, stofffrist 3. april (siste før innvandrerseminar 7. mai)

■ Nr. 5, stofffrist 8. mai (siste før sommerleir 11. juli)

NB. Med forbehold for endringer underveis. På hver utgave vil det stå neste stofffrist.

**meld deg på RVs nettliste:
finnolav@newmedia.no**

Avhengig av imperialismen

Med sine 5 millioner innbyggere er dagens Paraguay et relativt lite land i Sør-Amerika, som i tillegg er forholdsvis geografisk isolert. Landet har ikke tilgang til sjøen og er klemt inne mellom kjempene Brasil (157 mio) og Argentina (34 mio) samt nabostaten Bolivia (8 mio). 1954-1989 ble landet holdt i et jerngrep av kontinentets mest utholdende tyrann.

Trass dette har Paraguay aldri vært verken politisk eller økonomisk isolert. En gang var hovedstaden Asuncion et viktig sentrum for det spanske koloniveldet, og etter løsrivelsen i 1811 har landets godseierklasse sørget for gode bånd til britisk og amerikansk imperialisme – i tillegg til de nærmeste naboland.

SPILT VANNKRAFT

Slik sett har nasjonaløkonomien alltid vært integrert i verdensøkonomien, men aldri på en måte som har kommet innbyggerne til gode. Siden midten av 1970-tallet så vannkraft for eksempel ut til å bli en stabil inntektskilde og et grunnlag for økonomisk uavhengighet.

På det tidspunktet gikk Brasil og Paraguay sammen om den store Itaipú-demningen, eller verdens største vannkraftprosjekt. Paraguay-elven er den tredje største på den vestlige halvkulen, og prosjektet trakk til seg millioner av dollar og tusenvis av jobber. Men etterhvert som både veksten som profitten ble mindre og kom i feil lommer ble også misnøyen større. Fremdeles er økonomien svært avhengig av jordbruk, og bare 58 prosent av landet er elektrifisert.

SKRØPELIGE INSTITUSJONER

Krisen i mars 1999 avslørte derfor presis hvor avhengig Paraguay er av utlandet og hvor lite forankret regimet er blant folk: «De demokratiske institusjonene er så skrøpelige at deres overlevelse er fullstendig avhengig av et ytre press» (El Observador Economico 3. april).

Dagen etter skrev Buenos Aires-avisen Clarin at «nasjoner som er påvirket av korrupsjon, kaos og politiske forbrytelser må sette sin lit til det internasjonale samfunnet for å verne om sine nasjonale interesser». På det tidspunktet stod fremdeles «det internasjonale samfunnet» i form av brasilianske soldater på vakt ved Itaipú-demningen, for å verne om Brasils energiforsyning...

Bondeoffensiv i Paraguay

23. mars 1999 var et vannskille for folk i Paraguay. Fra den dagen har det vært tre ulike hovedkrefter i landet, nemlig bøndernes organisasjoner mot fascistene og den borgerlige koalisjonsregjeringen.

Bjarke Friborg

Slik beskriver Alberto Areco bakgrunnen for at bondeorganisasjonen FNC har sendt ham på turne i Europa for å sanke støtte til den folkelige kampen i Paraguay. Areco besøkte både RV og AKP på partikontoret i Oslo.

– I åtte dager var hovedstaden Asuncion preget av sammenstøt mellom de 35.000 demonstrantene og politiet. Vi forsvarte oss mot hester og vannkanoner, og mot fascistiske offentlig ansatte. Til slutt var det folket som vant slaget, selv om vi ikke klarte å knekke systemet. Mens presidenten Raul Cubas flyktet til Brasil, dro toppgeneralen Oviedo til Argentina. I mellomtiden var visepresidenten blitt drept av sine egne.

Areco er generalsekretær i en raskt voksende folkebevegelse, som selv oppgir at de nå har tilslutning fra 25% av bøndene i landet og et mye større potensiale:

– 78% av jordbruket tilhører en liten godseierkikk på bare halvannen prosent rike, som i tillegg har monopol på den mest fruktbare delen av jorden. Hele 78% av bøndene må deles om den dårligere jorden, det vil si at flertallet driver småbruk og at ungene deres blir jordløse. En femtedel av folket lever under fattigdomsgrensen.

Med andre ord er det rikelig med sosialt sprengstoff i Paraguay, 10 år etter fallet til

diktatoren Alfredo Stroessner. Frem til 1989 var den økonomiske krisen blitt dypere, og for USA ble tiden moden for å spille på nye hester etter 35 år med militærstyre. Areco og FNC har en klar analyse av situasjonen:

– Over hele Latin-Amerika har det alltid vært motstand mot diktaturene, og Paraguay var intet unntak. Da mange av regimene vaklet utover 80-tallet var det mye på grunn av den folkelige misnøyen. Men over alt har det bare kommet til nye ansikter, og ikke noen virkelige strukturendringer.

– Borgerskapet i Paraguay er veldig rikt, men har ingen politisk styrke eller selvtilit. Etter fallet til Stroessner har det vært flere presidenter, men alle har kommet direkte fra næringslivet. I et helt hundreår har det vært flere ulike høyrevridde partier tilknyttet borgerskapet, men de har ikke klart å frembringe noen sterke politikere.

ARBEIDERE OG BØNDER

Paraguays økonomi er tradisjonelt sterkt dominert av jordbruk, selv om det også har vokst frem en moderne arbeiderklasse innen handel og industri samt en stor tjenestesektor. I løpet av 90-tallet er andelen som jobber med jordbruk gått ned fra 44 til 38%, mens andelen som jobber med andre næringsveier samlet utgjør rundt 52% (34% i handel og industri, 18% innen tjenester). I tillegg er andelen offentlig ansatte mer enn doblet fra 4% i 1996 til 10% i 1999. Staten er i dag den største arbeidsgiveren i Paraguay. Likevel har trolig størstedelen av veksten funnet sted i den store og uregulerte uformelle sektoren, som omfatter alt fra smugling til gatesalg av sigaretter og snop. Følgelig er også mørketallene svært store.

I 1996 stod fagbevegelsen bak en to-dagers generalstreik i protest mot denne utviklingen, og 3000 mennesker demonstrerte i Asuncion. De mest militante var lærerne og de ansatte innen telekommunikasjon. På andredagen var tallet blitt til 7000,

ettersom mange bønder nå også deltok i aksjonen. Areco er likevel overbevist om at det er bøndene som er den viktigste opposisjonskraften.

– Paraguay trenger flere år med industrialisering og demokrati før det blir aktuelt med sosialisme. FNC prioriterer bøndene, selv om enheten med arbeiderne også er viktig. Reelt finnes det nesten ingen industri, og det er vanskelig å tallfeste antallet arbeidere. De fleste jobber på småbedrifter med bare 7-10 ansatte. Og etter medlemskapet i MERCOSUR er hele 300 bedrifter blitt nedlagt.

ULIKE STRATEGIER

Etter tiår med hard undertrykking er venstresiden fortsatt både svak, uten tradisjoner for enhetsarbeid og lite utviklet når det gjelder interdemokrati. I tillegg til det gamle Moskva-orienterte partiet (PCP), et castroistisk parti (MPL) og det sosialdemokratiske partiet PSP finnes det tre ulike trotskistgrupper – en av dem tilknyttet Fjerde Internasjonale og de to andre med utspring i den argentinsk-inspirerte grupperingen LIT/CI.

Bare en enkelt gang under konflikten i 1998 gikk de seks venstrepartiene sammen om en erklæring. Likevel er det arbeiderorganisasjonen CUT (Central Unitaria de Trabajadores), som er den største masseorganisasjonen ved siden av Arecos FNC. Selv om venstresiden er svak, er arbeiderbevegelsen på fremmarsj og går foreløpig i tospann med FNC:

– For oss er jordspørsmålet sentralt. Det finnes veldig mange jordløse som nå er tvunget til arbeidsvandring. Enten blir de arbeidsløse eller ender opp som billig arbeidskraft. Derfor okkuperer vi jorden og setter i gang produksjon der både menn, kvinner og barn tar del i arbeidet. Vi forsøker å tvinge frem en legalisering slik at vi kan få tildelt retten til jorden. Vi stiller altså spørsmålsteget ved den private eiendommen. For oss er jorden en kilde til mat og utvikling. For de store godseierne har den bare spekulasjonsverdi.

Kommunistisk disiplin

For at RV kan fungere som en effektiv organisasjon er det nødvendig med et solid organisasjonsarbeid. Alt for mange lag sliter med manglende rutiner for rapportering og oppfølging. Det rammer aktiviteten både lokalt og sentralt. Kontorleder i RV har skrevet en «huskeliste» over de viktigste tingene som må gjøres.

Maj Lindholdt, kontorleder i RV

*Opp alle jordens bundne trelle!
Opp I som lagsledere er;
Ha årsmøtene i tide
Og svar når sentralen spør
La oss vite hvem som leder
Og hvor mange medlemmer I har
Og hvem som betaler kontingenten
Og hvilken sats som er brukt
Hent lagets post
Når I har bestilt no'
Eller vi har sendt info
Svar på spørsmål innen fristen
Betal vore fakturaer inden en måned
Send inn benpøng med en gang*

Kanskje skal en ikke skrive om «Internasjonalen» hvis en vil fram med et budskap i RV, men jeg leter etter virkemidler som kan få lagsledere til å våkne og forstå at lagene og sentralen må samarbeide hvis vi skal få en god organisasjon.

ÅRSMØTER

Hvis vi begynner med årsmøtene, skal de etter vedtektene holdes innen 15. februar. 14 dager etter bør sentralen ha fått protokollene. Dermed kan sentralen i mars oppdatere hele adresselista på lagsledere, og sikre at post, beskjeder og lignende kommer fram til rett person minst et helt år. I tillegg kan vi få laget internkatalogen «Navn og nummer» så tidlig at den er brukbar en stund.

KONTINGENT

I første kvartal sender sentralen ut «tilbud om fornyelse av medlemskap» som er en pen måte å drive inn kontingent på, til alle som betalte kontingent iallfall ett av de to siste årene og som er medlem i lag med sentral kontingentinnkreving. Samtidig sender vi medlemslister til alle lokallag og fylkesledelsene. Hvis vi har færre medlemmer enn laget har notert selv, får vi gjerne en tilbakemelding. Ett unntak var i fjor, da noen lokallagsledere seilte ut av medlemslista fordi de ikke har betalt kontingent på flere år... Vi er litt spent på om de kom-

Det koster å drive valgkamp. Derfor er det viktig å holde lagsøkonomien i orden; RVs kontorleder forteller deg hvordan.

mer til å ringe når de ikke får Opprør i år.

Samtidig med førsteutsendingen av medlemslistene i fjor, ba vi om å få noen flere opplysninger som telefonnummer, faks, e-post, kjønn og fødselsår. Medlemsregisteret blir et bedre politisk-organisatorisk verktøy med flere opplysninger. Men har vi fått svar? Hurra for Bamble og Tromsø.

De få lagene som fremdeles krever inn kontingenten selv, må også sende inn medlemslister (og halvparten av kontingenten). Noen av disse lagene er ryddige og flinke, men unntak fins og de må skjerpe seg. Husk at det alltid må stå hvilken kontingentsats hvert medlem har betalt.

Og mens vi snakker kontingent: I år er den på kr 300,- for fullt betalende medlemmer, mens de «ubemidla» fremdeles betaler kr 100,-. Til alle medlemmene som leser Opprør: Det er flott om dere kan betale kontingenten på første utsending. Purringer koster mange penger – og RV kunne brukt disse pengene og tiden på noe annet. Utgiftene reduserer sentralens halydel av kontingenten betraktelig. Hvor mye er igjen av kr 100,- eller kr 50,- etter at tre brev med giro og porto er sendt ut? Ikke nok til å dekke utgiftene til Opprør engang.

I år legges grunnlaget for hvor mange delegater hvert lag kan få på landsmøtet i 2001, og for hvem som kan møte som delegater. Dermed kan det være lurt å tenke på kontingenten i god tid.

HENT POSTEN ...

Når lagene bestiller materiell, så vennligst hent posten selv om sendingene skulle være så store at dere må innom et

postkontor. Det føles så leit og bortkastet å plukke sammen materiell, pakke, veie, frankere og bringe til postkontoret – for å få returnmelding noen uker senere. For ikke å snakke om at vi må betale for henting. En femtilapp her og en der ...

... OG BETAL FAKTURAEN

Når dere har bestilt materiell, må dere nok også betale fakturaene som følger med eller ettersendes. Vi har våre leverandører som vi må betale, akkurat som andre bedrifter. Alternativet er at vi må sende postoppkrav, men det er det egentlig bare postverket som tjener på.

OFFENTLIG STØTTE

Så har vi «beinpengene» – ifølge vedtektene er all slik offentlig støtte landsstyrets eiendom – og ventes innbetalt til 0805.2251916 så snart som mulig. For noen år siden oppdaget vi at lag satt med opptil fire års «beinpenger» på egen konto. «– De hadde liksom bare blitt liggende der for ingen hadde spurt etter dem.» Det burde være automatikk i at lagene sender inn den offentlige støtten. Hvert lag har bare en pott å holde orden på – sentralen har 19 fylker, 77 lag, mange stedskontakter og folkevalgte. Sentralen skulle ikke behøve å ringe og purre på innsending av penger.

HVEM BLE FOLKEVALGTE?

«Beinpengene» er et resultat av valg – og dermed er vi over på de folkevalgte. Hvordan skal vi få de lagene som har kommunestyre-representant og/eller fylkestingsrepresentant til å sende inn navn, adresse, tefelefonnummer, faks, e-post og eventuelle komiteverv? I forrige valgperiode ble det laget en «Hvem, hva,

hvor i RV» som et verktøy til å knytte et nettverk mellom de folkevalgte. Vi har bedt om å få slik oversikt – men igjen hurra for Bamble og Tromsø og for Sortland.

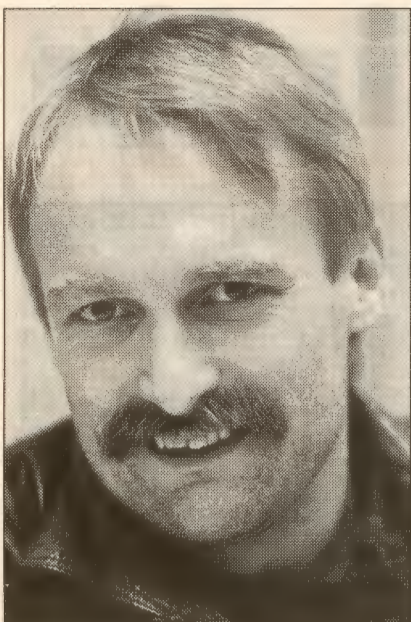
Dessverre kan vi ikke gå etter stemmesedlene og lage heftet ut fra dem. Også på RV-sedlene strykes og kumuleres det. Så vi er avhengig av informasjon fra lagene eller fra de folkevalgte selv. Kanskje synes noen at det må da holde med et e-post nett. Det er nok en god hjelp, men ennå er ikke alle elektronisert og et hefte på papir har vist seg å være svært nyttig.

HVEM STO PÅ LISTENE?

Tro det eller ikke, men RV-kontoret mangler fremdeles noen valgliste. Listekandidatene bør få høre fra oss av og til (selvsagt med unntak av de som gir klar beskjed om at det vil de ikke). Men det får vi ikke til når vi ikke vet hvem de er. Kjære alle lagsledere, listeansvarlige og andre medlemmer som leser dette: Ta ansvar og send oss liste innen 15. mars i år.

«JEG HAR EN DRØM»

Etter en del år på «RV-kontoret» ser jeg at organisasjonen er på sitt beste annet hvert år. De siste månedene før landsmøtet. Det er en tankevekker. Egentlig burde en radikal organisasjon være strømlinjeformet – effektiv og knapp uten unødvendig byråkrati – og preget av gjensidig solidaritet mellom lokallag og sentralen. Tenk på hvor gode dere er til å mobilisere til demo'er på sparket – og overfør denne evnen til det mer langsiktige organisasjonsarbeidet. For en organisasjon RV kunne bli!

FRODE BYGDNES, TROMS RV

– Hovedmotsigelsen i dag står mellom fortsatt verneplikt eller overgang til en vervet hær. Nekting betyr å støtte opp om profesjonalisering. Dessuten er militærpolitikk også distriktspolitikk, RV i Troms er mot nedbygging av Troms som militærfylke. Fortsatt verneplikt vil kunne bidra til å opprettholde strukturen, men det må bli mer vekt på opplæring for eksempel i å håndtere krisesituasjoner. Folk som har vært i militæret reagerer mer rasjonelt under en katastrofe. RV i Troms har også politikk på fortene langs kysten og at vi må ruste opp kystvakten frem for fregattene. Hvis militæret forsvinner må vi kreve om-disponering av midlene, at ressursene skal bli selv om forsvaret endres.

BJARKE FRIBORG, RV-AU OG OSLO RV

– Jeg tror det er like misvisende å kreve et «sterkt forsvar» som det er å gå inn for totalavrustning og nedlegging av militæret. Så lenge vi har kapitalisme vil makthaverne alltid ha bruk for et voldsapparat. Da kan vi like gjerne si at vi må ha sosialisme: Den sentrale oppgaven for oss er å forberede et opprør og at folk skal ta makten, derfor står voldsapparatet i veien. Vi vil snu våpnene oppover, de skal verken rettes mot folk i Norge eller mot naboer.

– Jeg tror at det kan gjøres et viktig politisk arbeid blant de vernepliktige, spørsmålet er hva for en politikk vi skal fremme og hvordan vi kan styrke partiets oppfølgingsarbeid.

Militærdebatt i

På RVs landsstyremøte nr. 4 holdt Aslak Sira Myhre innledning om sitt syn på det norske militæret, og om hvorfor han ville gå til rettssak for å kunne nekte på et politisk grunnlag.

Bjarke Friborg

– RVs syn er tradisjonelt å gå inn for et uavhengig nasjonalt forsvar basert på folkelig deltagelse, i motsetning for eksempel til avrustning eller integrasjon under Natos atomparaply. Det er blant annet basert på en tenkning som sier at forsvaret av Norge ikke kan være et skalforsvar, men er nødt til å bygge på en gerilja. Norge er relativt lett å innta, men det skal bli maksimalt bråk for okkupantene når de først er her. Denne typen «folkemilitarisme» gjør i dag kort sagt at vi skriver oss ut av den pågående diskusjonen: I den neste krigen er Norge en angrepsmakt!

– Da jeg ble med i RV i 1994 slo det meg hvor detaljert politikk vi hadde om militæret, det stod noe om innkjøp av en bestemt slags kampvogner. Det virket overdimensjonert i forhold til resten av politikken vår. I

stortingsperioden 1993-1997 gikk vi også nesten ukritisk inn for alle militærløysninger. Siden har det skjedd mye, helt fra at SV er blitt et parti som er for Nato til at Norge har gått til krig mot Jugoslavia. Med Nye Nato er det blitt åpnet for såkalte «Out of Area»-operasjoner, og det norske forsvaret er under full omlegging til et aggressivt militærapparat. Hovedsiden er ikke lenger forsvaret av Norge, men forberedelse på imperialistisk krigføring.

– Likevel er RVs posisjon blitt mer interessant i perioden. Kosova-krigen viste at vi er det eneste konsekvente antikrigspartiet i en situasjon der krig er blitt mer realistisk igjen. Vi har et omland som er interessert i hva RV mener, og vi skylder dem en gjennomtenkt politikk.

– I dag er det slik at militærtjenestens karakter svek-

RV-leder Aslak Sira Myhre skal nekte militæret på politisk grunnlag.

ker verneplikten, det er nesten ingen som virkelig liker seg som soldater. Det skyldes at militærledelsen bevisst ønsker å undergrave verneplikten, gjøre den mer innholdsløs og kutte i tjenestetiden

for å på sikt sikre overgang til et yrkesmilitær. I denne situasjonen stiller RV-programmet fortsatt krav om at verneplikten må gjelde begge kjønn. Det er vanskelig for mange å forstå, det er

ANA LOPEZ AU OG KONGSBERG RV

– Nato har blitt en angrepspakt, et redskap for imperialismen. Derfor bør ungdommer ikke avtjene verneplikt, det er en bra måte å markere motstand. Hvis du går inn i en institusjon blir du også påvirket. Du får høre hvordan du skal «forsvare fedrelandet», «reise til fjerne land» og få «opplevelser». De verver folk på et falsk grunnlag, de blir indoktrinert i et system.

– Jeg er mot militæret under kapitalismen. Men egentlig skal det ikke være grenser og land, vi er alle mennesker selv om det er ulike særpreg. Militærets institusjoner rendyrker nasjonalismen. Mennesker blir splittet på grunn av grensene. Jeg vil at vi skal spørre «hvem er din fiende, er det menneskene på den andre siden

av grensen?». Under sosialismen skal det bli fred med våre naboer. Selvfølgelig kan noen institusjoner bli preget av et annet menneskesyn. Vi må stille krav, akkurat som i kommunestyret. Og under sosialismen skal vi ta vare på de positive tingene som finnes allerede i dag. Jeg vet ikke om det finnes noen positive ting i militæret.

– I Chile var det også verneplikt, men det ble militærkupp likevel. I mitt hjemland Uruguay er hæren profesjonell, og det er veldig klassedelt. For å bli offiser må du gå på skole først og være utdannet. De vanlige soldatene kommer fra fattige kår eller er arbeidere fra fabrikkene. Du blir satt opp mot din egen klasse.

CHRIS HARTMANN, NESTLEDER OG OSLO RV

– Jeg blir skrekkslagen ved tanken på at Nato sender ungdom ut i verden for å drepe i konflikter der de unge ikke selv har fått muligheten for å ta standpunkt. Det at vi kaller det norske militæret for et forsvar – når vi er med i militære aksjoner i andre land og når hele oppbyggingen av militæret handler om å drive angrepskrig – det stemmer ikke for meg. Så lenge vi er med i Nato og de vil ha oss med i en europahær, så tar jeg sterk avstand fra å ha det militæret vi har nå.

– Jeg tror ikke vi kan klare oss mot en okkupasjonsmakt uten en form for forsvar, men det må være mer på linje med et heimevern i egentlig forstand. Verneplikten behøver ikke å være tidsbegren-

RVs landsstyre

RVs syn er tradisjonelt å gå inn for et uavhengig nasjonalt forsvar basert på folkelig deltaking

ingen som reelt ligger etter verneplikt også for kvinner. Tvertimot er det slik at dagens vernepliktsordning legitimerer militæret under omleggingen. Da Telemark Bataljon først ble opprettet skapte det strid innad. Flere av offiserene var mot å kunne

bli beordret til annet enn å forsvare Norge. I dag skjer den slags ikke, nå legger de mer vekt på indre konsolidering. Det er ikke lenger noen som går ut og protesterer offentlig.

– Jeg mener fortsatt at en linje for geriljaforsvar er riktig. Men å styrke

militæret i dag er å styrke hovedsiden, altså militarismen. Det samme gjelder verneplikten. I stedet for å støtte dagens forsvar utifra et sterkt nasjonalt forsvar, må vi motarbeide dagens militær utifra kravet om et reelt folkeforsvar.

FINN OLAV ROLIJRDET, PARTISEKRETÆR

Militært mannskap kan også brukes fornuftig i fredstid, for eksempel under naturkatastrofer. Heimevernet er noe som bør videreutvikles, men med en vervet hær vil ordningen tvertimot opphøre på grunn av mannskapstørke. Norge vil bli et land uten forsvar, men med leiesoldater for USA-imperialismen. Verneplikten i dag er til hinder for en verva hær, og derfor viktig å opprettholde

– Det har vært kamp innad i interesseorganisa-

– Er Nye Nato nytt? Storbritannia og Frankrike har alltid vært imperialistiske, selv om det er klart at det nå har skjedd en kvalitativ endring av hele Nato. For meg er det likevel ikke grunn nok til å endre RVs politikk for et folkeforsvar.

sjonene for de vernepliktige, det er mulig å reise krav om innholdet i militærtjenesten. Det går an å kople mange kamper, for eksempel kampen mot Regionfelt Østlandet som henger sammen med den nye «Out of Area»-doktrinene.

KRISTINE MOLLØE-CHRISTENSEN, OSLO

– Det er ikke mulig med et nasjonalt forsvar i et kapitalistisk land. Det er ikke mulig å organisere militæret uavhengig av maktforholdene ellers i samfunnet. Norge er en klassestat. RV må støtte opp om nekting, selv om vi oppfordrer folk til å avtjene verneplikt. ML-gruppen Revolusjon mener revolusjonære bør drive politisk arbeid i militæret.

Syn innad i RV

PASIFISME

Et ukjent antall mennesker i Rød Ungdom og RV regner seg selv som pasifister, og aksepterer ingen former for voldsbruk – verken staten eller folk bør bruke vold. Det finnes likevel ikke noen form for organisert pasifistisk miljø innad i RV, slik at denne argumentasjonen til nå ikke har vært fremtredende.

FOLKEKRIGSLINJA

AKPs politikk siden 1970-tallet, med vekt på omlegging til et defensivt forsvar og at det både er viktig og riktig med et militær forsvar av Norge. Særlig på 1980-tallet var linjen å være forberedt på en sovjetisk okkupasjon, og å drive en nasjonal frigjøringskrig. Slik sett er verneplikten egentlig en verne-rett og også kvinner bør ha full tilgang til militæret. Tjenestetiden er samtidig en måte å få våpenopplæring.

SOSIALISTISK ANTI-MILITARISME

Synet som tradisjonelt er knyttet til AMG (Arbeidermaktgruppen), med vekt på paroler som soldatmakt mot befal og brodd mot militæret som helhet. Nasjonal frigjøringskrig oppfattes som urealistisk og feil i Norge, og vekten har mer vært på arbeiderenhet på tvers over grensene og på behovet for en internasjonal revolusjon. På 1980-tallet ga AMG ut soldatavisen *Hærverk* et par ganger, en tradisjon som IS har tatt opp igjen på 90-tallet: En linje for å drive politikk blant de vernepliktige.

«VÆPNET REVOLUSJON»

Av og til blir militærspørsmålet knyttet til diskusjonen om en «fredelig overgang til sosialismen», i motsetning til «væpnet revolusjon». Den første parolen blir tradisjonelt forbundet med SV og NKP, mens den andre blir forbundet med revolusjonære av ulike avskygninger. Det sentrale er spørsmålet om staten, og om sosialismen kan innføres fredelig og gradvist via stortinget. I RV går diskusjonen derfor snarere på innholdet i en «ikke-fredelig» overgang til sosialismen, ut fra to ulike modeller for revolusjon:

■ Makterobring etter en nasjonal frigjøringskrig (folkekrig), en strategi som stort sett er svært blodig og innrettet på militær konfrontasjon lenge før det endelige oppgjøret (inspirert av Kina, Vietnam, Kurdistan og så videre). Byene skal omringes fra landsbygden, og opplæring til geriljakrig er sentralt.

■ Revolusjon basert på masseoppstand (det vil si som i Russland 1917, Portugal og Iran på 1970-tallet eller Øst-Europa 1989): Denne typen regimeskifte er stort sett ublodig før makterobringen, og for de revolusjonære handler det i stor grad om å unngå vold – for eksempel når soldatene nekter å skyte på sin familie eller på tidligere arbeidsskolleger. Hvis volden endelig kommer er det først etterpå, når de reaksjonære vil knuse revolusjonsforsøket.

Stolper i RVs nåværende politikk.

- 1) militæret er et redskap for systemet, til syvende og sist er det våpen mot folket og mot all opposisjon
- 2) mot *Nye Nato*, det vil si et mer åpenlyst aggressivt og imperialistisk Nato med globale «brannkorps».
- 3) mot *Gamle Nato*, som er en militærallianse mellom de rikeste og mest dominerende land i verden.
- 4) mot en profesjonell norsk hær, bestående av yrkes- eller leiesoldater.
- 5) for retten til å nekte, samtidig som arbeid blant soldatene er viktig for å svekke indoktrineringen og styrke opprørsviljen.

Raja Dunajevskaja

Raja Dunajevskaja blei født i Ukraina 1910, i ein jødisk familie. I 1922 flytta foreldra hennar til USA. Frå Raja var 13 til ho døydde som 87-åring gjorde ho seg kjent som ein skarp politisk skribent og ein forsvarar av rettane til dei aller mest undertrykte: Svarte, kvinner og homofile. Under ungdomsopprøret på 1960-talet stod ho i spissen for ei sjølvstendig ideologisk retning kalla marxismen-humanismen. Og på RV sitt sosialisme-stemne i 1997 var det for første gongen representanter for Dunajevskaja-gruppa i Noreg – News & Letters frå Detroit.

Allereie som 18-årig (i 1928) vart ho ekskludert frå det amerikanske kommunistpartiet, på grunn av sin motstand mot utviklinga i Sovjet og mot kravet om å underleggje seg den utanrikspolitiske sigg-sagg-kursen til Moskva. Den indre partikulturen vart stendig meir einsretta, og den unge Dunajevskaja protesterte mot all meiningsterror. Samstundes vart ho meir og meir einig med Leon Trotskij i sin kritikk av den stalinistiske utartinga og blei fort medlem av utbrytargruppa Socialist Workers Party (SWP). I 1937-38 vart ho Trotskij sin sekretær då han budde i eksil i Mexico. Likevel var det heller ikkje ro i den trotskistiske rørsle, og frå 1939 byrja Dunajevskaja å gå sine egne vegar.

MOT STALIN, KRITISK TIL TROTSKU

I 1939 gjekk Sovjet inn i Finland, som ein lekk i Hitler-Stalin-pakta om ikkje-aggresjon mellom dei to landa. For Dunajevskaja var dette eit teikn på at Sovjet etterkvart var blitt ein reaksjonær statsmakt med ein klassisk, borgarleg utanrikspolitikk. Trotskij meinte at Sovjet framleis var ein «degenerert arbeidarstat» som i hovudsak måtte forsvarast, sjølv om det samstundes var naudsynt med en «politisk revolusjon» for å kaste byråkratveldet med Stalin i spissen. Etter den andre verdskrigen blei striden etterkvart skjerpa, mellom anna på grunn av usemje om haldninga til dei nye regimene som enten vart innsett frå utsida av den sovjetiske Raude Armeen (det meste av Aust-Europa) eller der ulike former for geriljapartier hadde tatt statsmakta stort sett ved eigen kraft (slik som Kina, Albania og Jugoslavia).

Spørsmålet var om dette var heilt nye og progressive «arbeidarstatar» sjølv om det strengt tatt ikkje var arbeidarane sjølve som hadde tatt makta – eller om det tvertimot var ein ny form for undertrykkjande statsmakt, der stalinistiske partiapparater hadde tatt makta for seg sjølve og slett ikkje var innstilt på å stø opp om nokon arbeidarmakt? Striden handla med andre ord om synet på sosialisme, men og om korleis ein kunne nå dit: Kva for ein type parti, kva for ein strategi og kva for alliansar fører til kva for konkrete konsekvensar?

I Trotskij sin organisasjon Fjerde Internasjonale var det teorien om «deformerte arbeidarstatar» som vant fleir-

talet, noko som førte til fleire utspaltingar i både den eine og andre retninga. Samstundes la fleirtalet stor vekt på idealet om eit straumlineforma og sentralisert partiapparat, og at dei einskilte seksjonane måtte satse på ein rask oppbygging av nye revolusjonære arbeidarpartier. Det likte ikkje Dunajevskaja.

1939-1955 jobba Dunajevskaja mykje med å utvikle eit meir heilskapleg syn på sosialisme og partibygging – først åtte år i lag med dei marxistiske anti-stalinistane Max Shachtman og Hal Draper og deretter åtte nye år som ein fraksjon innad i Fjerde Internasjonale. I 1941 utvikla ho teorien om at Sovjet var blitt eit statskapitalistisk samfunn – syv år før IS-stiftaren Tony Cliff og til skilnad frå Shachtman/Draper sin teori om «byråkratisk kollektivism». Gruppen hennar vart kalla «Johnson-Forrest-tendensen», der «Forrest» var dekknamnet til Dunajevskaja mens «Johnson» var dekknamnet til den svarte trotskisten CLR James frå Trinidad i Karibia.

«BLACK IS BEAUTIFUL»

James og Dunajevskaja var begge svært opptekne av kampen for dei svarte sine rettar, og meinte at kampen for svart frigjering hadde ein verdi i seg sjølv. Den gongen var dette ikkje heilt vanlege synspunkt, korkje blant trotskistar eller stalinistar. Samstundes utvikla dei tilsvarende tankar om kvinnefrigjering og om lesbiske, homofile og bifile sine rettar. Argumentet var at denne typen sosiale rørsler innebar at folk sjølve organiserte seg til kamp for sine interesser. For James og Dunajevskaja var det mykje meir viktig med eigenaktivitet som ga folk sjølvinnsett og sjølvtilitt, enn at partiapparatet hadde eit fast grep om kvar ein detalj.

Dei var og opptekne av korleis det var undertrykking og fordommar i det revolusjonære miljøet. Tanken var at i einkvar organisasjon er det tre ulike typer medlemmar: Dei politiske og teoretiske leiarane, eit sjikt av aktivistar og initiativtakarar på mellomnivå og til slutt heilt vanlege medlemmar og sympatisørar. Det tredje laget er ofte i tillegg enten kvinner eller svarte, og utsette for heilt særskilte undertrykkjingsformer. Formelt demokrati er ikkje bra nok til å gje det tredje laget meir innflyting. Det var naudsynt med ein internkultur som ga dei vanlege medlemmane meir sjølvtilitt og samstundes gjorde at leiarane faktisk lytta og var opptekne av at det tredje laget skulle få utvikle seg. Problemet var når dette blei gjort på ein kunstig måte, slik at det til dømes oppstod pinlege situasjonar der alle holdt tilbake sine meiningar mens dei venta på initiativ frå dei andre.

«NEWS & LETTERS»

Bladet *Correspondence* var Johnson-Forrest-tendensen sin freistnad på å syne korleis det var mogleg å lytte til arbeidarane og dei mest undertrykte. Mellom anna tok dei opp att Trotskij sin

kritikk av avisa til det amerikanske Socialist Workers Party:

«Kvar av dei [journalistane, red.] taler for arbeidarane (og taler svært bra) men ingen av dei vil lytte til arbeidarane. Trass i den litterære kvaliteten er avisa til ein viss grad eit offer for den journalistiske rutinen. Du høyrer ikkje korleis arbeidarane lever, kjemper, slåst med politiet eller drikker whiskey.»

Gruppa gjekk no lenger enn Trotskij, og brukte svært mange krefter på å frå fram dei verkelege tankane til folk. Dei intervjuar arbeidarar og trykte teksten opp som små artiklar eller brev til redaktøren. Typiske emne var familieliv, sport og populærkultur – ti år før slike emne vart tatt opp av den nye 1960-talsgenerasjonen.

Etterkvart vart det jamvel tydeleg at gruppa ikkje vant fram innafor SWP, og i 1955 oppretta Dunajevskaja i staden sin nye organisasjon News & Letters med utgangspunkt i det gamle Correspondence-konseptet. Under inntrykk av dei «ville streikene» i Detroit sin bilindustri i 1955 og i kampene mot atskilte seter for kvite og svarte fikk N&L snart etablert seg som eit kombinert sentrum for politikutvikling og aktivisme. Men Dunajevskaja satsa aldri på å gå lenger i partibygginga, på grunn av erfaringene frå SWP.

VANLEG FOR VENSTRESIDA

Inspirert av eit Marx-sitat om «den nye humanismen» kalte retninga seg no for marxismen-humanismen. Praktisk streikestøtte, antikrigsarbeid og lesbisk og homofil frigjering har fått høg prioritet, på line med kampen for svarte sine borgerrettar. Etterkvart har dei og produsert ei lang rekkje av så vel bøker som brosjyrer om menneskeleg frigjering, filosofi og kritikk av den amerikanske kapitalismen. Jamvel har dei framleis aldri klart å bli til noko meir enn ei smågruppe med eit par hundre sympatisørar i Detroit og nokre andre plassar – i eit land med millionar av arbeidarar, fattige og undertrykte. Slik sett er dei heilt vanlege på venstresida i USA, det er ingen av dei eksisterande organisasjonane som nokon gong i etterkrigstida har framstått som ein verkeleg og samlande kraft over tid. Venstresida har vore prega av sekteriske partiprojekter, med svært låg toleranse både internt og eksternt.

Trass dette har USA frambrakt fleire glitrande marxistar. For sjølv om den organiserte venstresida er liten er det ikkje spor vanskeleg å bli kapitalismekritisk i USA. Truleg er det likevel først utover 1990-talet at det har blitt meir vanleg å vere raus andsynes marxistar frå andre grupper eller tradisjonar, noko som har ført til meir merksemd mellom anna om Johnson-Forrest-tendensen og arbeidet til den ukrainsk-fødte Dunajevskaja.

Bjarke Friborg

Paul Le Blanc i Monthly Review, oktober 1996:

«Johnson-Forrest-tendensen utmerka seg ikkje berre med eit glødande engasjement for ideane til slike personer som Trotskij, Lenin, Luxemburg og Marx, men og med ei utruleg seriøs fordjuping i dei filosofiske dimensjonane til den revolusjonære marxismen. «Johnson» var i røynda CLR James, den store marxistiske historikaren, kulturkritikaren og pan-afrikanisten som på det siste har skapt mykje entusiasme blant dei venstreintellektuelle i USA som framleis er oppegående. «Forrest» var den formidable Raja Dunajevskaja som nyleg inspirerte den feministiske teoretikaren Adrienne Rich til følgjande kommentar: «Det er heilt sikkert at marxismen er like mykje i live som kvinnerørsla, og at måten Raja leste Marx på er meir utfordrande enn nokon gong tidlegare».

[...] Dei som deltok i eller vart påverka av Johnson-Forrest-tendensen utvikla tidlegare enn dei fleste andre på venstresida ei seriøs teoretisk tilnærming til svart frigjering og kvinnekamp – erkjente at desse kampene var rettvisse, at det var naudsynt for dei å vere relativt sjølvstendige og at klassekamp ikkje var blitt mindre viktig av den grunnen, men at det var snakk om ein gjensidig revolusjonær dynamikk.»

LITTERATUR:

- Rosa Luxemburg, *Women's Liberation, and Marx' Philosophy of Revolution*. 1991.
- *American Civilization on Trial, Black Masses as Vanguard* (brosjyre frå News & Letters)
- *Nationalism, Communism, Marxist-Humanism and the Afro-Asian Revolutions* (brosjyre frå News & Letters)

Vellukka årsmøte i Telemark RV

Fredag 4. 2. samla 16 personer seg på Rio Pizza i Porsgrunn, to av dei representerte RV sitt arbeidsutval. Stemninga var optimistisk og fylkeslaget kunne summere opp eit relativt bra år med jamn arbeidsinnsats og synlege resultat. Leiar Jan Gatevold vart attvald.

Bjarke Friborg

RV har i prinsippet vore representert i fylkestinget i to valperioder. Men ettersom først den einaste og så den andre folkevalde gjekk ut av RV og inn i IS (Internasjonale Sosialistar) satt RV igjen utan nokon form for representasjon.

Trass dette gjorde RV eit bra val med 2 prosent av stemmene, slik at Kari Torsteinson frå Notodden vart sikra fast plass på fylkestinget. RV gjorde jamvel sine beste val i dei ein-skilde kommunane – frå 2 prosent i Skien og 2,3 prosent i Porsgrunn til 4 prosent i Bamble og heile 9,5 prosent i Kragerø.

RIMELEG NIVÅ

Dermed er Kragerø ein av dei sterkaste RV-kommunane på landsplan. Solidaritetslista på Notodden – der RV står svært sterkt – mista nesten ein tredel av stemmene frå 1997, men har framleis eit høgst rimeleg nivå på 15,5 prosent.

Og sjølv om det hadde vore kluss med den sentralt-produserte valkampavisa for fylket (med lokalprodusert stoff) meinte årsmøtet at alle partane hadde lært av prosessen: Telemark RV vedtok i haust å berre betale for halvparten av den eine avisa, etter at dei hadde oppdaga feil i begge dei to opplaga. I alt var det 14 lokallag som var med på avisprosjektet, men Telemark vart spesielt råka av uhell.

PROGRAMARBEID

Valresultatet tyder at Telemark RV har fått kraftig betra sin økonomi. Det er pengar som skal brukast målmed-

Kari Torsteinson frå Notodden sitter på fylkestinget for Telemark RV.

vete på langsiktig planlegging og på oppfølging av den noverande medlemsmassen.

I budsjettet for 2000 har fylkeslaget satt av kr. 25.000 til skulering og støtte til dei fem lokallaga, i tillegg til kr. 20.000 til valkampfondet. Og under det første punktet i handlingsplanen («1. Politisk utvikling») heiter det at «En revolusjonær bevegelse som RV bør kontinuerlig opprettholde den politiske diskusjonen, for bedre å kunne stå samlet om en felles plattform til et alternativt samfunn.

Særlig gjelder dette fram til landsmøtet i 2001 da RV skal vedta et helt nytt prinsippprogram. Dette bør i størst mulig grad skje i lokallaga, men TRV bør forsøke å samle sammen innspur-

ten ved å arrangere felles programkonferanse mot slutten av året.»

IT-SATSING

Utover 1999 har Telemark RV i større grad enn tidlegare tatt i bruk internett og e-post som eit aktivt verktøy. Det har fungert bra. Mellom anna har det vorte meir effektivt ved at folk sjølv kontrollerer når dei har tid til å drive med RV-arbeid.

Det er og mogleg å halde god kontakt mellom styremedlemmane utanom sjølve møtene. Styrets målsetting om at Telemark RV og alle laga skulle få heimeside før utgangen av året vart oppfylt. Roger Hardy frå Porsgrunn RV står for fylket og alle laga sine sider, mens Notodden sjølv ordnar sida si.

Menstadslaget

Under den store arbeidskonflikten i Menstad 1931 ble det satt inn politi og militær mot de streikende demonstrantene. Den gangen het Senterpartiet Bondepartiet og satt i regjering med Vidkun Quisling som forsvarsminister. Quisling beordret 150 mann av garden og fire krigsskip sendt til Menstad, mens daværende Telemark Bataljon ble delvis mobilisert.

Årsaken var Norsk Nydro sin bruk av streikebrytere under storlockouten i 1931 for å opprettholde blokkert losse- og lastearbeide på selskapets lasteplass ved Menstad mellom Porsgrunn og Skien. Beslutningen hadde skapt stor forbitrelse og ført med seg de største demonstrasjonene i Grenland noen gang.

Togene samlet både 1500 og 2000 mennesker, og på et demonstrasjonsmøte 2. juni deltok det 4000 personer trass i at det var blitt innført demonstrasjonsforbud. Hydros advokat begrunnet den harde linjen: «ikke fordi det er av særlig interesse for Hydro å holde dette arbeide gående, men vi betrakter det som et prinsippsspørsmål – ikke for Hydro, men for samfunnet».

Til slutt ble arbeidet nedlagt 20. juni etter henstilling fra myndighetene, men først etter ukesvis med folkelig mobilisering og etter at militæret var blitt satt inn mot de streikende. 28 aktivister ble fengslet og stilt for retten fordi de deltok i demonstrasjonene 8. juni, der 2000 mennesker hadde brutt gjennom statspolitiet sin sperring under ledelse av en arbeidergarde på 60 personer.

Det var ikke noen formildende omstendighet at arbeidergarden etterpå hadde hindret menneskemengden i å storme lasteplassen der resten av politiet og streikebryterne oppholdt seg: Dommene var tildels svært harde, to personer ble dømt til 10 måneders fengsel og og sammenlagt fikk 20 personer i alt seks års fengsel.

(Arbeidernes Leksikon).

Kultur og arbeiderhistorie 29.-30. april

15. april til 1. mai år blir det gjennomført en stor markering av Menstadslaget i 1931, i anledning av Skien sitt 1000-årsjubileum. Det er LO i Grenland som står bak, sammen med RV, Ap og SV samt AOF og Arbeiderbevegelsens arkiv. Ragnar Steinstad fra Skien RV er en drivkraft i styringsgruppa og tok saken opp på årsmøtet i Telemark RV.

– Fylkestinget i Telemark har nektet å støtte opplegget med 15.000 kroner, mot RVs stemme. Det kan vi ikke akseptere. Vi vil sette fokus på arbeiderne i Skien, historien handler ikke bare om borgere og rike bønder. Det blir en arbeiderhistorisk utstilling med kunst, faner og plakater. På helgeseminar 29.-30. april tar vi også opp kvinnens plass i arbeiderhistorien og ser på familiens leve- og arbeidsforhold. Terje Kollbotn, Harald Berntsen, Reulf Steen og Asbjørn Wahl er blant innleiderne, mens Gerd Liv-Valla og Per Østvold skal diskutere arbeidsfolk og arbeidskamp og fagbevegelsen i et nytt årtusen.

Årsmøtet besluttet å støtte opp om arrangementet og mobilisere i egne rekker. Det besluttet også å følge opp saken med Telemark Fylkesting som avslo den siste søknaden fra prosjektet.

Nei til salg av kommunale e-kraftverk!

Telemark RV konstaterer med lettelse og tilfredshet at salget av Kragerø e-verk er stoppa takket være folkelig mobilisering. Når man skal sammenligne privat drift i dag med offentlig drift, søker man mot fordelen med privat drift og mot ulempen med offentlig. Og de privatiseringsglade glemmer den fulle og hele kostnadsida for den private drifta. De ser ikke på hva den offentlige servicen omfatter. Før det er for seint. Dermed blir det ikke utført noe regnskap eller noe egentlig sammenligningsgrunnlag før man kjører i vei.

Liberalerne regner seg greit sikra ved raskt salg av el-verket og penger på bok med årlig sum inn på kommunebudsjettet som en slags vinst. Samtidig er man kvitt en viktig del av infrastrukturen, strømledningsnettet. Infrastruktur på linje med vannledning, kloakk og offentlige veier.

Det saksbehandlerne ikke regner ut, er tapet av lokal verdiskapning og minuset ellers for kommunebudsjettet med bortfall av statlige skjønnsmidler i overføring og bortfall av ansattes skatteinntekter. Med et kvitt hokus pokus blir en gullkantet lokal offentlig bedrift redusert til ei sidrumpa slakteferdig melkeku. Selg før folkevalgte får tenkt seg om.

De lokale el-verkene har en verditakst på flere hundre millioner kroner. Men de kommunale saksbehandlerne reflekterer ikke over hvorfor kjøperne vi legge en eller annen kjøpesum på bordet og hvordan investor skal få tilbake pengene sine pluss profit. I eksemplet fra Kragerø nevnes ikke overfor lokalpolitikere at en økning av nettleia på 100 kroner pr. måned pr. strømbonnet vil gi eieren en inntektsøkning på 10 millioner i året. Et ledningsnett inn til husene, et nett som i dag er nedbetalt av abonnentene, kan strømbonnetene fort måtte betale om igjen, til den nye eieren, når rammebetingelsene i kraftmarkedet skifter.

Investorene regner med større liberalisering i framtida. Energi vil bli å regne som en vare på linje med alle andre varer som selges til høystbydende på et stort marked som etterspør varen. Men slike vurderinger blir holdt utenom salgsopplegget i kommunestyret for å gjøre salget innlysende. Salget ble likevel stoppa i kommunestyret i Kragerø, selv om ordføreren hadde hyra et konsulentfirma til å utrede om kommunen var tjent med salg, et konsulentfirma som skulle lønnes (av kjøper) med 1% av salgsummen og som lynraskt utredet en positiv konklusjon.

Hvis økonomien i kommunene skal redde, må det gjøres noe både med overføringsreglene og størrelsen på de samla statlige overføringene i forhold til kommunenes oppgaver. Det går ingen snarvei utenom dette hvis kommunene skal fortsette å drive skoler og opprettholde kommunale tilbud. Å selge kommunale el-verk er et blindspor når det gjelder økonomien. Og transaksjonen vil måtte fungere som en ekstraskatt for strømbonnetene og det lokale næringslivet. I det hele tatt: Lokale el-verk som selges i dag, vil gi de nye eierne store inntekter på bekostning av strømbonnetene/kommuneøkonomien.

Helge Rykkja, Telemark RV

En ny internasjonal

For et parti som RV er det naturlig å ha et bredt utvalg av internasjonale samarbeidspartnere. Dels fordi det i et gitt land ofte er klokt å ha kontakt med mer enn en enkelt gruppering. Og dels fordi det ville vært uheldig for RV om partiet skulle bli knyttet nært opp til et utvalg av grupper som bare et mindretall i RV sympatiserer med. Alt dette er nøye regulert av plattformen for RVs internasjonale arbeid fra landsmøtet i 1999. Så langt er alt greit. Men hva er våre mål for RV og den internasjonale venstresiden om 5 eller 10 år?

Mer enn noen gang er det nødvendig med en internasjonal samordning av kampen for sosialisme mot kapitalisme. Revolusjonære sosialister har alltid orientert seg internasjonalt, vi mener det også er både naturlig og nødvendig å organisere seg i en Internasjonale. En revolusjonær internasjonal som avspeiler den venstresiden som overlevde og vokste på 1990-tallet, og som er åpen og usekterisk. En internasjonal som bare finnes i kimeform i dag, og som det krever bevisst innsats å gjøre til virkelighet.

Som politiske aktivister står vi stadig overfor oppgaver som ikke kan løses innenfor ensidig nasjonale rammer. En endelig seier over EU/EØS-systemets markedsliberalisme kan ikke vinnes uten samarbeid mellom motkrefter på tvers i Europa. I en globalisert økonomi blir stadig flere faglige kamper internasjonale. Når eierne sitter i London eller Frankfurt må fagbevegelsen orientere seg internasjonalt. Det samme gjelder i kampen for sosialismen. Den kan bare overleve når trusselen fra imperialismen overvinnes ved at imperialismen selv overvinnes. Sosialismen må være internasjonal, eller så blir den ingenting. En internasjonal må derfor jobbe aktivt for koordinering av aksjoner på tvers over grensene, samtidig som den må drive frem utvikling og oppsummering av teoretiske diskusjoner (sosialismesyn, kvinnekamp, strategi etc.).

FJERDE INTERNASJONALE

Vi mener at Fjerde Internasjonalen (FI) er det reelle utgangspunktet for en internasjonal organisering av revolusjonære som har tatt den fulle konsekvensen av stalinismens fallitt. Det finnes en rekke andre tendenser som også organiserer seg internasjonalt, men i realiteten er relativt uselvstendige avleggere av et dominerende moderparti (IS, CWI/Militant med flere). Av alle disse tendensene er det bare FI som har vært og videreutviklet seg som en samlende og pluralistisk organisasjon, på et erklært marxistisk og revolusjonært grunnlag. Siden midten av 1980-tallet har dette vært en stadig mer bevisst linje, og samtidig en kritikk av ideen om et enhetlig og sentra-

lisert verdensparti med rett til detaljstyring av de enkelte seksjonene.

Utover 1990-tallet har FI utmerket seg som den eneste klare strømningen med en bevisst strategi for å omgruppere deler av venstresiden på et nytt og klarere politisk grunnlag, et grunnlag som oppsummerer erfaringene fra de såkalt sosialistiske landene og erfaringene med partibygging siden 1968. Dermed har de også vært de eneste med en bevisst strategi for å støtte og oppmuntre tendensen til dannelse av sosialistiske samlingspartier, og for å fremme mer samarbeid mellom dem. Dette arbeidet har skjedd i kombinasjon med forsøket på å utbre FI sin egen plattform, og for å fylle opp tomrommet etter stalinismens kollaps.

FI har – i likhet med RV – arbeidet mye med å utvikle en økologisk og feministisk marxisme. FI ser på kvinneundertrykkingen som en særegen form for undertrykking som har dype historiske røtter og som ikke blir automatisk avskaffet sammen med kapitalismen. Det vil si at akkurat som AKP og RV er heller ikke den Fjerde Internasjonalen det samme som for 25 år siden.

EN NY INTERNASJONALE?

De to første masse-Internasjonale ble bygget opp i perioder med betydelig rød fremgang. For den sosialdemokratiske 2. Internasjonale var grunnlaget en ny milliontallig arbeiderbevegelse. For den kommunistiske 3. Internasjonale var det den russiske revolusjonen som tiltrakk arbeidere fra hele verden. Med fremveksten av en venstreopposisjon mot stalinismen i Sovjetunionen ble det skapt grunnlag for en ny 4. Internasjonale, som imidlertid ble skapt i en periode med stor skuffelse og viktige nederlag. Selv om FI opplevde et nytt oppsving i årene etter 1968, er det fortsatt bare en enkelt internasjonal strømning blant flere. Utfordringen i dag blir å bygge en tidssvarende internasjonal, som kan overvinne de mest uheldige splittelsene blant revolusjonære og skape ny folkelig tillit til forsøk på å bygge sosialismen.

RV-PARTIENE

I verden i dag finnes det flere sosialistiske samlingspartier, med rom for ulike tendenser og fraksjoner. Eksempler på slike partier er Rød

Valgallianse i Norge, Enhedslisten i Danmark, Scottish Socialist Party, PT i Brasil, Solidarity i USA og Rifondazione Comunista i Italia. Det de har til felles er forsøkene på å utvikle effektive, men likevel samlende partier. De er enten helt eller delvis preget av revolusjonære, og er på hver sin måte uttrykk for den virkelige og folkelige venstrebevegelsen. Med et begrep fra Antonio Gramsci er det «virkelige partier». Men samarbeidet mellom dem er ikke spesielt omfattende, samtidig som behovet ellers er stadig mer påtrengende.

Nettopp fordi FI er den eneste reelt eksisterende Internasjonalen – og med sine tradisjoner for kamp mot både kapitalisme og stalinisme – mener vi FI er et bra sted å begynne. Det er derfor vi nå har stiftet Forbundet Internasjonalen i Norge for dem som er enige i vårt syn. Likevel er FI langt fra tilstrekkelig til å spille den rollen som er nødvendig. Der det er mulig arbeider de nasjonale FI-seksjonene for å opprette eller å styrke disse «virkelige partiene», og for å bygge ut samarbeidet mellom dem. Det langsiktige målet er en revolusjonær omgruppering og byggingen av en større og sterkere Internasjonale, som kan være en pådriver for sosialistiske omveltninger. Men FI er bare en pådriver og medspiller i denne prosessen, i hovedsak er det partiene selv som merker behovet for en internasjonal samordning.

MARXISTISK ANTI-STALINISME

Vår tilslutning til Fjerde Internasjonalen betyr ikke at vi godtar en komplett ideologisk pakke. Tvertimot vil vi markere oss mot deler av den «ortodokse trotskismen» som tradisjonelt har vært dominerende i FI. I det hele tatt ønsker vi å bidra til en kritisk bearbeiding av FI-tradisjonen der bidrag og kritikk fra andre

jonale?

tradisjoner blir vurdert på en saklig og åpen måte. Det tror vi også er en metode som passer bra til partier a la RV, det vil si å «plukke» fra de ulike revolusjonære tradisjonene ut fra hva vi mener passer best. Konkret vil vi gå lenger enn den gamle FI-teorien som ser de statsbyråkratiske statene som «deformerte arbeiderstater». Et syn som vi mener har bidratt til uklarhet rundt spørsmålet om arbeidermakt, viktigheten av demokrati (flerpartisystem og tendens- og fraksjonsfrihet i de revolusjonære partiene) som helt avgjørende for en sosialistisk revolusjon.

FI har sett avskaffelse av privat eiendomsrett som et tilstrekkelig kriterium for å betegne et regime som «arbeiderstat», også selv om arbeiderklassen stod på sidenlinjen under revolusjonen eller aldri fikk en selvstendig maktposisjon innen det nye statsapparatet. Dermed feilvurderte de klassekarakteren til de nye byråkratiske statene som for eksempel Kina, Jugoslavia og Kuba. Ingen av disse landene har noen gang vært arbeiderstater, og heller ikke sosialistiske stater slik som andre retninger har ment. De utviklet seg på ulike måter og i ulik takt til å bli undertrykkende diktaturer som motarbeidet uavhengige fagforeninger og virkelig arbeidermakt.

Om en i ettertid kan se at det var enkelte svakheter i FI's teoretisering av disse statenes karakter fratar ikke det FI-tradisjonen noe av den ære den fortjener for å være en av de viktigste bærerne av en levende, kritisk, frigjørende marxisme. FI har vært i fremste rekke for å avsløre overgrep og har politisk og praktisk støttet opposisjonelle gjennom smugling av litteratur, konkret aksjonsarbeid til støtte for forfulgte innad i Østblokken, osv. Det er den delen av FI vi ønsker å bygge på.

Forbundet Internasjonale

Det har blitt stiftet en gruppe i politisk sympati med Fjerde Internasjonale i Norge. Gruppen kaller seg Forbundet Internasjonale, forkortet FIN (Forbundet Internasjonale i Norge), og består av enkeltpersoner fra RV-fraksjonene AMG, RF og uavhengige inkludert tidligere medlemmer av IS. Arbeidsutvalget til FIN består av Bjarke Friberg, Anders Ekeland og Rune Soma.

– Forbundet Internasjonale (FIN) er en sympatiserende gruppe av den Fjerde Internasjonale, og står på et sosialistisk og revolusjonært grunnlag. FIN jobber for å skape debatt rundt behovet for en ny Internasjonale, og for å skape oppslutning rundt en ikke-stalinistisk sosialisme. FIN mener at Rød Valgallianse er det beste utgangspunktet for et revolusjonært parti i Norge i dag. FIN står på RVs program.

Kontaktgruppen har foreløpig gitt ut et debatthefte med en presentasjon av Fjerde Internasjonalens historie. Det kan bestilles på telefon 22 29 62 48 eller på e-post bjarkef@online.no.

Fra LM-vedtaket om internasjonalt arbeid

Det er et klart mål for landsmøteperioden at RV får mer internasjonal vinkling på sitt arbeid. Det påligger RV, med sitt radikale ståsted, i sterkere grad både å orientere seg mot den internasjonale klassekampen og mot den kampen undertrykte folk fører mot imperialismen. Solidaritetsarbeidet bør også ha sin naturlige plass i det daglige arbeidet til RV, samt at alle RVs utvalg og organer i større grad også må se internasjonalt arbeid som et arbeidsområde innenfor sitt virkefelt.

RV skal fortsatt legge vekt på kontaktene med internasjonale bevegelser (organisasjoner) og nettverk. I tillegg må det i framtida legges økt vekt på å opprette og utvikle partikontakter. Som internasjonale er det viktig at partiet har en løpende analyse av den internasjonale situasjonen og arbeider for at partiets syn blir best mulig kjent utad. Samtidig er det i ulike aksjoner viktig å utvikle et aksjonsfellesskap også hvor

dette kan gå på bekostning av behovet for egenmarkering.

Særlig i Europa vil RV som helhet ha nytte av å bygge ut en allsidig kontakt med de internasjonale miljøer som organisasjonene og miljøene i RV enkeltvis har kontakt med. RV ønsker kontakt med alle partier som definerer seg som en del av den revolusjonære vestresida, eller som beveger seg i retning av denne. Det er viktig for RV å bidra til den internasjonale debatten om sosialismen som virkelig arbeiderdemokrati. Prinsippprogrammet til RV ligger til grunn for hvem vi utvikler nær kontakt med.

[...] Når det gjelder retningslinjer for kontakt med partier, fortsettes den praksis som er resultat av vedtak fattet av landsstyret 14. januar 1996:

«RV er åpen for kontakt med alle partier som definerer seg som en del av den revolusjonære venstresida eller som beveger seg i retning av denne. I den nåvæ-

rende situasjonen er det ikke noen målsetting for RV å gjøre ideologisk enighet til hovedprinsippet for etablering av internasjonale kontakter. (...)

I internasjonalt samarbeid, både bilateralt og på internasjonale konferanser vil RV:

- holde på sin selvstendighet,
- forsøke å hindre at RV tas til inntekt for andre partier,
- behandle partiene vi har kontakt med som likeverdige,
- ikke blande oss inn i indre strid mellom revolusjonære partier i andre land.

RV er for å styrke nettverket mellom alle organisasjoner som slåss mot kapitalismen og imperialismen – og spesielt mellom revolusjonære sosialistiske partier.

RV mener at partiinternasjonale i dagens situasjon vil fungere splittende, og er derfor imot å danne eller å inngå i partiinternasjonale – og er prinsipielt mot verdenspartier.

Røde Fane nr. 00/1

Innhold:

- Leder: Turid Horgen og Hanne Wilhjelm: Kvinnejournalen mot 25 år
- Jorun Gulbrandsen: Finnes det oppvaskgener?
- Finn Sjøe: Stalinisme i Norge
- Kjersti Ericsson: Friggjøring og gjenskaping av undertrykking
- Sissel Henriksen: Internasjonal kvinnehandel - vår tids slavehandel
- Reidun Heiene: Politisk makt - ikke forbrukermakt (Fra Seattle)
- Miljødebatten fortsetter

Røde Fane kommer med minst fire nummer i året. Du blir abonnent ved å sende kr.180 til Røde Fane, PB. 124, 3251 Larvik

«De rigtige skraldemænd»

Søppeltømmerne i Århus har skrevet arbeiderhistorie. I boken «Vi tog skraldet» forteller Hans Erik Madsen om den såkaldte «skraldemandsmodellen» som vakte nasjonal oppsikt 1993-1996. Til slutt ble klubben deres stengt. Dette er historien slik de selv så den.

KAOS-klubben i Århus (*Klubben Af Organiserede Skraldemænd*) var umulig å ha med å gjøre – mente ledelsen. Klubben holdt sammen og praktiserte et direkte demokrati. Derfor mente også toppen i fagbevegelsen at søppeltømmernes klubb var umulig. KAOS-klubben utviklet en modell for såkalte orlovsordninger, det vil si reformer av arbeidstiden til for eksempel utdanning og ferie. De skulle gi «job til flere – tid til mere». Derfor mente også regjering og folketing at klubben var umulig.

Og da skraldemandsmodellen og klubbens arbeidsmetoder ble stadig mer utbredte og populære, ble alle seil satt til for å knekke denne umulige klubben. De tapte likevel først etter 111 dager i kamp mot oppsigelsen av deres tillitsperson Louie Andersen. Til slutt ble KAOS-klubben helt fjernet fra kartet, og nyansatte søppeltømmere tok over både navnet og butikken. Men de «rigtige skraldemænd» ville selv skrive sitt ettermæle.

Boken koster kr. 235 og er på 220 sider.

Bjarke Friborg

«Hvordan ville det sett ut hvis vi hadde tatt over den fulle kontrollen med søppelinn-samlingen. Det vil si at vi også hadde utarbeidet budsjetter og regnskap? Hva ville vi gjort? [...]

Vi ville avskaffet styret og representantskapet og selv diskutert søppelsystemer og arbeidsmiljø. [...] Vi ville selv gjøre noe med arbeidsmiljøet og sikkerheten. På demokratisk vis ville vi dra inn byens innbyggere i hvordan vi kunne utvikle et skikkelig søppelsystem. Ved blant annet å arrangere møter med leieboforeningene og med folk i de forskjellige bydelskvarterene. Vi ville ganske enkelt la dem som var tettest på søppelet ta del i diskusjonen om hvordan vi fikk det vekk best og billigst.

Vi ville kort og godt rasjonalisert på våre egne og innbyggernes premisser slik at de og vi fikk rasjonaliseringsgevinsten og ingen andre – i form av av lavere avgifter, bedre sørvis og gode lønns- og arbeidsforhold for oss.

Vi kunne brukt kreativt den energien og tiden som vi hadde frigjort gjennom å slippe å krangle med en ledelse om alt og ingenting.

Våre seks uker på Dollerupvej og våre erfaringer fra tidligere overbeviste de fleste av oss om at vi ikke alene kunne styre og organisere produksjonen like bra som den gamle ledelsen, men at vi

kunne gjøre det langt bedre. Vel å merke hvis vi med langt bedre forstår langt bedre for de ansatte og byens innbyggere. [...]

Dollerupvej gjennomhullet også den gjengse myten om at vi arbeidere ikke selv kan styre og organisere produksjonen og for den saks skyld det politiske livet her i samfunnet. [...]

Hvem driver skolene? Hvem bygget Storebæltstunnelen og bygger broen? Hvem driver helsevesenet? Hvem produserer det vi spiser? Ingen kan i edruelig tilstand påstå at det er aksjonærene, virksomhetseierne og politikerne som gjør det – helt alene?

Alle vet jo at uten alle oss små arbeidsbier var det ikke noe særlig å være aksjonær eller bedriftsleder. [...] Slik sett er problemet om vi har råd til dem, hvis vi vil ha et godt liv!

LAD KAOS BLOMSTRE

Den nåværende fagbevegelsen er mektig. Alene LO teller 1,2 millioner, og med FTF og ACs (tilsvarer AF i Norge, red.) medlemmer utgjør arbeiderklassen over 2 millioner. Fagbevegelsen kunne bruke den styrken som medlemmene representerer. Fagbevegelsen kunne avsette både pengemenn og bedriftsledere. Men de faglige lederne vil ikke forandre, de vil forsvare det nåværende samfunnet.

[...] Det er også læren av

skraldekonflikten og KAOS-klubbens historie. Den kulturen som ble bygget opp av oss søppeltømmere kan forhåpentlig inspirere andre. La KAOS-klubber blomstre på landets arbeidsplasser.

Det er den historien som burde stått i denne boken.

KVINNENES ROLLE

«Det krevde sin kvinne å være gift med eller kjæreste med en skraldemand, for når søppelet hopper seg opp i byens gater, bakgårde og bakhager måtte vi som deres nærmeste familie stå modell til mange spydigheter og hånlige kommentarer. [...] Jeg ble sint og rasende da jeg så den behandlingen våre menn fikk i offentligheten. Det var ikke lenge siden de var helter på grunn av den arbeidstidsreformen de fikk gjennom, men nå var de plutselig utnevnt til skurker og ballademakere gjennom en ensidig hetz der deres egne syn ikke kom frem», sier Margit [...]. Selv var Margit Sørensen arbeidsløs, men hun hadde i mange år vært faglig aktiv innen NNFs slakterigruppe. [...]

«Det var nok også en tradisjon i kraft av arbeidets tittel – søppeltømmer. Vi hadde alltid holdt føttene på jorden. Vi var ikke blitt småborgerlige, fordi vi kunne kjøpe en hvit skjorte. [...] De fleste husker fortsatt at arbeiderne bare har en ting å selge, nemlig sin egen arbeidskraft. Det var viktig for å bevare forståelsen av solidaritet.»

Koneklubben var ikke søppeltømmernes oppfinnelse helt alene. Andre arbeiderkvinner hadde før dem gjort det samme i konfliktsituasjoner ut fra den samme nødvendigheten: Støtte til sine menn og støtte til hverandre.

Faktisk ble Margit for alvor tent på ideen under den første konflikten, da Broch Nielsen i en debatt med en av oss søppeltømmere på TV2-Østjylland forsøkte å latterliggjøre vårt sammenhold og vår tro på solidaritet. Han sa arrogant: «Vi lever jo i 1995 og ikke i gruvearbeidernes tid.» Og det satte tanker i gang, forteller Margit:

«Hva var det egentlig som skjedde hos de engelske gruvearbeiderne. De kjempet i et helt år – fra 1984-85 – for å bevare gruvene som sine arbeidsplasser. Det var deres eneste mulighet for å overleve. Jo, da gikk jentene på barrikadene for sine menn, og dermed var tanken født om vår støtteklubb.»

Samtidig med vår konflikt kjempet de 500 havnearbeiderne i Liverpool for sine jobber og mot streikebryting. Deres koner og kjærestedannet også en støtteklubb: Women at the Waterfront. Da havnearbeiderne herhjemme i ti uker i 1982-83 kjempet mot forringelser av den offentlige bistanden – som de som løsarbeidere var helt avhengige av – gikk deres koner og kjærestere også på barrikadene.

Liste over materiell som kan bestilles fra RV (ajourført 1.12.99)

Rosa Luxemburg (kr. 140)

Av Paul Frölich. Som tittelen antyder er dette et verk om en av de fremste revolusjonslederne fra Tyskland 1918, og hennes tanker rundt massestreik, revolusjon og industrisamfunn. Boken har etterhvert blitt en klassiker, og er blitt gjenopprettet og redigert flere ganger siden førsteutgaven i 1939 (engelsk, 334 sider, RV)

Gramsci's Prison Notebooks (kr. 240)

Antonio Gramsci sine berømte fengselsnotater fra 1929-35. Går inn på alt fra klassekamp i moderne industrisamfunn til arbeiderbevegelsen og de intellektuelle sin rolle i kampen om det ideologiske hegemoniet. Revolusjonær marxisme på sitt beste (engelsk, 483 sider, RV).

The New Left of the Sixties (kr. 75)

25 ulike tekster fra Hal Draper-gruppen *Independent Socialists* 1965-1970, med emner som Marcuse, Mao og McCarthy. Hver for seg tar de opp spørsmål som amerikansk venstresradikalisme, det fremvoksende studentopprøret og synet på ytringsfrihet og demokrati under kapitalismen og sosialismen (engelsk, 267 sider, RV).

Fontamara (kr. 100)

Denne romanen av Ignazio Silone inspirerte tusener av mennesker til å kjempe mot fascismen på 1930-tallet. Boken følger innbyggerne i den italienske landsbyen Fontamara, som forsøker å overleve under Mussolinis diktatur (engelsk, 180 sider, RV)

Søstre, Kamerater! (kr. 198)

Boka til Kjersti Ericsson som har vært en referanse i kvinnedebatten siden boka kom ut i 1987, er igjen å få tak i! Send kr. 198 til Røde Fane, PB. 124, Sentrum, 3251 Larvik, bankgiro 6276.05.28108, og du får boka fritt tilsendt (219 sider, AKP).

Detroit: I Do Mind Dying (kr. 150)

Av Dan Georgakas og Marvin Surkin. *League of Revolutionary Black Workers* var en av 70-tallets viktigste venstregrupper i USA. Bevegelsen organiserte svarte arbeidere i Detroit's bilindustri, kjempet mot rasisme og for enhet mellom hvite og svarte. På sitt felt var de minst like betydningsfulle som Black Panther Party på 60-tallet, selv om de er lite kjente i Norge (engelsk, 276 sider, RV).

Kommunistenes motstandskamp (kr. 200)

Av Birger Bakken, Reidar Larsen, Arne Jørgensen og Åge Fjeld. I anledning av NKPs 75-årsjubileum i 1998 gikk fire partiveteraner sammen om å gi sitt bidrag til partihistorien. Deres bok har fått mye skryt for å avdekke flere nye sider av partiets innsats under den nazistiske okkupasjonen 1940-45 (249 sider, RV).

HEFTER:**AKPs nye studiesirkel (kr. 160)**

Skrevet i forbindelse med den pågående programprosessen. Sirkelen legger opp til seks studiemøter, med temaer som kvinnekamp, revolusjon, frihet og imperialisme. Utgitt med støtte fra Røde Fane (158 sider, AKP).

Om folkestyre og proletariats diktatur (kr. 20)

ML-gruppen Revolusjon beskriver hvordan de mener RV er ved å bli et «anarkotrotskistisk prosjekt for en utopisk småborgersosialisme». Inneholder også tekster av Albanias tidligere leder Enver Hoxha m.fl. om synet på staten og på proletariats diktatur (29 sider, ML-gruppen Revolusjon).

Hva er den Fjerde Internasjonale? (kr. 20)

Forbundet Internasjonale har samlet fire ulike tekster om historien til Fjerde Internasjonale: Fra kampen mot stalinismen på 1930-tallet frem til ungdomsopprøret på 1960-tallet, og om arbeidet for en internasjonal nyorientering og omgruppering på 1990-tallet (23 sider, Forbundet Internasjonale).

ANDRE DEBATHEFTER/BØKER

- Et kritisk blikk på 50 år med IS-tradisjonen.
Av Bjarke Friberg kr. 10stk
- Lærdommer fra forsøk med sosialistisk økonomi.
Av Peder Martin Lysestøl kr. 10stk
- Arbeiderkamp mot privatisering i Argentina.
Av Juan Carlos Orieta kr. 40stk
- Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål.
Av Jørn Magdahl kr. 50stk
- Innledninger fra Sosialismestevnet 1998.
Med Bernadette McAliskey og andre kr. 30stk
- Livet bak murene. RV på Stortinget.
Av Erling Folkvord 1997 (red.). 160 sider kr. 40stk
- 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting.
Av Aksel Nærstad 1995 (red.). 240 sider kr. 20stk

PROGRAMMER OG FAKTAHEFTER

- Fattig og Rik. Rapport om klasse-Norge 1998.
Av Finn Olav Rolijordet (red.) kr. 20stk
- For en helhetlig eldreomsorg. 1997
Av Peder Martin Lysestøl/Kjell Stephansen kr. 10stk
- Anti-rasistisk Manifest. Landsmøtet 1997.
kr. 10stk
- Prinsippprogram for RV, 1999 - 2001
kr. 20stk
- Arbeidsprogram for RV, 1999 - 2001
kr. 20stk

NYTT FRA RV!

- RV sin grunnsirkel, desember 1999 kr. 100....stk
- «Ja, de penga....» Statsbudsjettet 2000 kr. 10stk
- Om statens rikdom og kampen for velferdsstaten
(red. Finn Olav Rolijordet) kr. 10stk

pris/bestilling**LØPESEDLER**

- verveløpeseddel m. giro kr. 0,2stk
- Stopp volden – Norge ut av Nato gratisstk
(kopioriginal for egenkopiering)
- «Ja, de penga...» gratisstk
(kopioriginal for egenkopiering)

PLAKATER

- Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon) kr. 5stk
- Valgplakaten 1999, A2 om privatisering kr. 0,5stk
- Stopp volden/ut av NATO (stolpeplakat) kr. 1stk

MERKER

- jakkemerke med RV-flagg (metall) kr. 2stk
- trenål med RV-flagg kr. 30stk
- jakkemerke – Norge ut av Nato kr. 10stk

- Det skal ikke koste å være sjuk – nei til privatisering
(Ark m/21 klistremerker) kr. 10stk
- Det skal ikke koste å være sjuk – Privatisering nei takk
(Ark m/21 klistremerker) kr. 10stk
- Stopp volden – Norge ut av Nato
(Ark m/21 klistremerker) kr. 10stk

ANNET

- T-skjorte med RV-flagg (onesize, hvit) kr. 75stk
- Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk) gratisstk
- Presentasjonshefte om RV, historikk etc. gratisstk

RV skal sende bestillinga til:

Navn _____
Adresse _____
Postnr/sted _____

Ta kontakt med ditt fylkeslag:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, O184 Oslo,
22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832
Askim, tlf: 69 88 59 40,
epost: a-steins@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen,
tlf: 66 91 29 68, epost: gutt-
orm4@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks 22 98
90 55

Oslo

Pål Ravnsborg-Gjertsen
tlf: 22 10 45 75,
epost:
pal.ravnsborg.gjertsen@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks: 22 98
90 55

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96.
epost: haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815
Gjøvik, tlf: 61 17 65 15,
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland

Boks 310, 3471 Slemmestad,
tlf: 31 28 08 72

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927
Porsgrunn, tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevol@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder

Lisbeth Reed: 38 09 61 15,
epost: lisreed@online.no
RV-kontor: Kristian 4desgate 69,
tlf: 38 02 30 04, epost:
rvagder@online.no

Rogaland

Asgeir Bell
Lurabekken 23, 4315 Sandnes, tlf:
51 67 75 78, epost: bellanfi@new-
media.no

Hordaland

Steinar Nørstebø, tlf: 95 21 15 13,
epost: snoerste@online.no
RV-kontor: Postboks 992, Vestre
Torggate 6, 5808 Bergen
tlf: 55 31 64 21, faks: 55 31 99 70,
epost: bergenvr@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71
29 21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost: os@sivi-
lhustad.no

Sør-Trøndelag

Pål Hellesnes
Tlf: 73 50 97 05, Drillveita 4, 7012
Trondheim, epost:
palhel@stud.ntnu.no RV-kontor:
Prinsensgt. 14,
7417 Hospitalsløkkan,
tlf: 73 52 57 70, fax: 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post:
solveig.aamdal@SU-
NT.sni.telemax.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Frode Bygdnes: St. Olavsgt. 31,
9405 Harstad, 77 06 92 60, fax: 77
06 92 61, epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sørenskriverveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: oeheitma@online.no

«Jobbannonse»

Vi mangler folk til følgende utvalg:
(notér kvalifikasjoner: Du må...)

Internasjonalt utvalg
- like eksotisk mat eller ha kabel-tv

EU/EØS

- ha stemt nei i 1994 og enten være bon-
de eller mot bønder i byen

Kvinneutvalg

- ha gått i minst åtte 8. marstog

Faglig utvalg

- ha møkk under negla

Innvandrerutvalg

- stå på rett side i partikampen om mus-
limskolene...

Fiskeriutvalg

- kunne tre en meitemark på kroken

Studieutvalg

- ha gått på bibliotekhøgskolen eller lest
Knøttene og Das Kapital (på tysk).

(de som alltid har trodd at RV er et hu-
mørløst parti - for dem er det nå bevist at
de har tatt feil)

Sentralkomiteen v. Håkon Lie

Med andre ord: Det er plass nok til alle
som vil bidra. Alle utvalgene har også
nettverk som du kan melde deg på og få
e-post eller annen post.

mer info fra finnolav@newmedia.no

Ja, eg vil bruke pengar på ei god sak:

- Medlemskap i Raud Valallianse, inkl. Opprør 8 ganger i året (kr. 300)
- Medlemskap i RV inkl. Opprør (trygda og studentar, kr. 100)
- Abonnere på Opprør (kr. 100)
- Medlemskap i Raud Ungdom (utan Rebell)
- Abonnere på Rebell (vanleg abo kr. 100, støtteabo kr. 200)
- Gi penger til *El Rebelde*, send giro (innsamlinga til MIR i Chile)

Ja, eg melder meg på:

- studiesirkel i RV sin politikk
- Faglig konferanse 31. mars - 2. april

Send meg meir informasjon:

Namn: _____

Adresse: _____

Postnr., stad: _____

Porto

Rød Valgallianse
Osterhausgt. 27
0183 OSLO

Tlf: 22 98 90 50
Faks: 22 98 90 55
E-post: rv@rv.no